

РЕШЕНИЕ

№ 4878

гр. София, 18.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 05.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **7809** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във вр. с чл. 4, ал. 1 и чл. 9б от Закона за местните данъци такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на З. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район В., [улица], ет. 2, ап. 4, подадена чрез упълномощен процесуален представител – адв. П. К., срещу Решение № СФД21-РД-28-175/22.06.2021 г., издадено от М. Г. М. – директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, с което е потвърден Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-13-/10/11.05.2021 г., издаден от Р. Ф. Р., на длъжност старши инспектор в Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – В. и О. купел“.

С жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на акта поради определяне на задълженията за данъци и такси за битови отпадъци в нарушение на материалния закон. Твърди се, че е неправилно определена данъчната основа. В тази връзка се оспорва включването на процесните недвижими имоти в посочените в акта зони и определеният въз основа на това коефициент за местоположение. Сочи Протокол № 44/08.06.1998 г., с който са определени границите на зоните в [населено място] за определянето на данъчните оценки на недвижимите имоти, като приложим към конкретния случай. На следващо място, жалбоподателката излага възражения по отношение на таксите за битови отпадъци, в смисъл че за възникване на задължение е необходимо решение на Общинския съвет за размера на таксата и издадена заповед на

кмета на общината по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, но и доказване на реалното предоставяне на услугите, което в случая не е сторено от административния орган. Иска се отмяната на Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-13-/10/11.05.2021 г., издаден от Р. Ф. Р., на длъжност старши инспектор в Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – В. и О. купел“.

В съдебно заседание по делото жалбоподателката се представлява от адв. К., която поддържа жалбата. С молба от 22.02.2023 г. излага претенция за присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът – директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, се представлява по делото от юрк. С., който оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител в производството и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София – град, Трето отделение, 16 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Въз основа на Решение рег. № СФД21-РД28-80/29.03.2021 г., с което е отменен Акт за установяване на задължения по декларация № 680262-1/22.01.2021 г., с нареждане изх. № ДВТ21-ГР94-13/5/12.04.2021 г. на Р. Ф. Р., на длъжност старши инспектор в отдел „ОП – В. и О. купел“ на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и стопанска дейност“ при Столична община е образувано административно производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК за установяване на публичните общински вземания на задълженото за местни данъци и такси лице – З. Р. Б., за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. по отношение на следните недвижими имоти, находящи се в [населено място]:

- По партида № 7202Н30978 – адрес: [улица], ет. 2, ап. 4, относно 1/1 идеална част от правото на собственост върху жилище с РЗП 99.38 кв.м. и гараж РЗП 26.80 кв.м.;

- По партида № 7217Н29944 – адрес: [жк], [жилищен адрес] относно 1/1 идеална част от правото на ползване върху жилище с РЗП - 68.49 кв.м. и мазе 3.29;

- По партида № 7217Н34162 – адрес: [улица], относно 1/1 идеална част от правото на собственост върху земя с площ 1375 кв.м.;

- По партида № 7202Н44893 – адрес: [улица], вх. А, ет. 2, ап. 5, относно 1/2 идеална част от правото на собственост жилище с РЗП 94.40 кв.м.;

- По партида № 7202Н34119 – адрес: [улица], относно 1/4 идеална част от правото на собственост на магазин с площ 27.30 кв.м., склад - 15.75 кв.м. и гараж № 7 - 30.60 кв.м.;

- По партида № 7202Н34120 – адрес: бул. А. П., относно 1/4 идеална част от правото на собственост върху търговски обект с РЗП - 326.07 кв.м.;

- По партида № 7202Н34122 – адрес: [улица], относно 1/4 идеална част от правото на собственост върху склад с РЗП 109.88 кв.м.;

- По партида № 7202Н34123 – адрес: [улица], относно 1/4 идеална част от правото на собственост върху склад с площ 4.92 кв.м. и земя с площ от 727 кв.м.

С Уведомление с изх. № ДВТ21-ГР94-13/7/12.04.2021 г. за образувано производство по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, с приложено към него Нареждане с изх. № ДВТ21-ГР94-13/5/12.04.2021 г., връчени на З. Б. на 19.04.2021 г., видно от представена

обратна разписка, е уведомена същата за започналото производство по установяване на публични задължения по подадени декларации.

Съгласно писмо с изх. № ДВТ21-ГР94-13-/8/13.04.2021 г. на Дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община по искане с изх. № ДВТ21-ГР94-13/6/12.04.2021 г., се установява, че за лицето до момента не е възлагано и не е образувано ревизионно производство.

По изпратени запитвания до Районен инспекторат - район В. и район О. купел с изх. № СФД21-РД28-80/02.04.2021 г. относно предоставяне на услугите по чл. 62 от ЗМДТ са получени отговори от същите, че процесните имоти се намират в границите на организирано сметосъбиране и сметоизвозване. Приложени са копия на Заповеди на кмета на Столична община № РД-09-816/30.12.2019 г., № СО-РД09-923/29.12.2018 г., № СО-РД09-1320/30.10.2015 г., № СОА16-РД09-1332/31.10.2016 г., според които имотите попадат в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

Производството по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е по декларирани данни, съдържащи се в подадени данъчни декларации по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ.

С Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-13-/10/11.05.2021 г., издаден от Р. Ф. Р., на длъжност старши инспектор в Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП - В. и О. купел“, са установени задължения за данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. общо в размер на 10 461.85 лв., от които за данък - 4 159.33 лв., ведно с лихви в размер на 1128.55 лв., и за такса за битови отпадъци – 4057.70 лв., ведно с лихви в размер на 1116.27 лв., за следните недвижими имоти:

1. За имот, находящ се на адрес: [населено място], бул. А. П. № 84А, ет. 2, ап. 4 – жилище с РЗП – 99.38 кв.м. и гараж с РЗП – 26.80 кв.м.:

Съгласно данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 917-0931/26.03.2001 г., подадена от З. Р. Б., с ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на собственик на недвижим имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4. При проверка в информационния масив на отдел Общински приходи „В. и О. купел“ е установено съгласно въведените данни, че имотът е придобит чрез покупко-продажба и има разрешение за ползване № 106 от 12.03.2001 г. Декларирана е жилищна сграда на пет етажа със записани два обекта в нея:

- обект 1 - етаж 2 - жилище с РЗП - 99.38 кв.м., година на построяване 2001 г., конструкция МЗ (масивна монолитна). Има ток, вода, канализация.

- обект 2 етаж 1 - гараж, построен 2001 г., РЗП - 26.80 кв.м., конструкция МЗ (масивна монолитна). Има електричество, вода, канализация.

За имота е деклариран като собственик З. Р. Б. – 1/1 ид. ч. Жилището е декларирано като основно за собственика - по партида 7202Н30978.

На основание чл. 19 от ЗМДТ и чл. 22 от ЗМДТ, вр. с чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет данъкът за имота е определен в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. За този период е определена ДО (данъчна основа) на имота за 1/1 ид. част в размер на 158 540.40 лв., като за жилището е 133 124.50 лв. и за гаража – 25 415.90 лв. При съобразяване на чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗМДТ, тъй като същият е основно жилище за собственика за 2016 г. е определен размер на данъка от 124.80 лв. за жилището и 47.65 лв. за гаража, общо данък НИ (недвижими имоти) – 172.45 лв.

За период от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. при данъчна основа за 1/1 ид. част от 157 705.90 лв., от които за жилище – 132 423.80 лв., а за гараж – 25 282.10 лв., е определен данък в размер на 124.14 лв. за жилището и 47.40 лв. за гаража, общо 171.54 лв.

За период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. при ДО за 1/1 ид. част в размер на 156 871.40 лв., от които за жилището – 131 723.10 лв., и за гаража – 25 148.30 лв., е определен данък в размер на 123.49 лв. за жилището и 47.15 лв. за гаража, общо 170.64 лв.

За период от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. при ДО за 1/1 ид. част в размер на 144 442.20 лв., като за жилището е 119427.60 лв., а за гаража -25 014.60 лв., е определен данък в размер на 111.96 лв. за жилището и 46.90 лв. за гаража, общо 158.86 лв.

За период от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. при ДО за 1/1 ид. част в размер на 143 669.70 лв., като за жилището е 118 788.90 лв., а за гаража – 24 880.80 лв., е определен данък в размер на 111.36 лв. за жилището и 46.65 лв. за гаража, общо 158.01 лв.

На основание чл. 5, ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ с оглед конструкция М3 и вида на сградата - блок на пет етажа, БС е определена на 17.00. Базисната стойност за всички обекти е постоянна величина в периода 2016 г. - 2020 г. и не се променя.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение за всички сгради с изключение на производствените и селскостопанските се определят по таблица № 3. За имота е определена зона втора категория, имот в строителни граници, устройствена зона - друга, и коефициентът за местоположение по ал. 1 е определен на 74.90, като той е постоянна величина за периода 2013-2017 г.

На основание чл. 7 съгласно декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация и телефон, коефициентът за инфраструктура (Ки) за годините 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 е постоянна величина и не се променя, като за имота е определен Ки = 0.98.

На основание ал. 1 от чл. 8 коефициентът за индивидуални характеристики (Кх) се определя, като към единица се прибавят следните корекции: $Kx = 1 + kк1 + kк2 + kк3$, и е определен $Kx = 1 + 0.00 + 0.00 = 1.00$

На основание чл. 9, ал. 3 коефициентът за височина (Кв) = 1 и е постоянна величина за годините 2013 г., 2014 г., 2015 г., 2016 г. и 2017 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 коефициентът за овехтяване (Ко) се определя по формулата: $Co = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число), ПР е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в %. Съгласно въведените данни в масива за имота за сгради с масивна конструкция (М3) - процента на овехтяване (ПР) е 0.5.

На основание въведените данни за имота коефициентът за овехтяване по години е както следва: За 2016 г. за жилище, етаж 2, $CO = (100 - (6 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.95. За гараж, етаж 1, $CO = (100 - (6 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.95. За 2017 г. за жилище, етаж 2, $CO = (100 - (7 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.945, за гараж, етаж 1, $CO = (100 - (7 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.945. За 2018 г. за жилище, етаж 2, $CO = (100 - (8 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.94, за гараж, етаж 1, $CO = (100 - (8 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.94. За 2019 г. за жилище, етаж 2, $CO = (100 - (9 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.935, за гараж, етаж 1, $CO = (100 - (9 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.935. За 2020 г. за жилище, етаж 2, $CO = (100 - (10 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.93, за гараж, етаж 1, $CO = (100 - (10 - 5) \times 0.5) / 100$, т.е. КО = 0.93.

На основание чл. 4 ал. 2 от ЗМДТ за невнесените в срок данъци са начислени лихви.

По отношение на такса за битови отпадъци с акта е установено въз основа на заповеди на кмета на СО, че в периода 01.01.2016 г. – 31.12.2020 г. в процесния район на местонахождение на имота са извършвани услуги по сметосъбиране и сметоизвозване. Въз основа на решения на СОС за съответната година, с които са приети план-сметка и са определени размерите на ТБО по компоненти, за 2016 г. е установена такса за битови отпадъци в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка или 253.67 лв. За 2017 г. е определена такса за битови отпадъци в размер на 252.33 лв., за 2018 г. – 251.00 лв., за 2019 г. – 231.10 лв., за 2020 г. – 229.87 лв.

2. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 – жилище с РЗП – 94.40 кв.м.:

Подадена е данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/10.07.2015 г., от З. Р. Б., с ЕГН [ЕГН], в качеството ѝ на собственик на недвижимия имот. При проверка в информационния масив на отдел Общински приходи „В. и О. купел“ е установено, че съгласно въведените данни имотът е придобит чрез покупко-продажба от 13.09.2007 г.

Декларирано е от З. Б. $\frac{1}{2}$ идеални части от правото на собственост. Жилището е декларирано като неосновно жилище за собственика. Декларацията е въведена в информационният масив по партида 7202Н30978.

За имота на основание чл. 5, ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ базисната данъчна стойност при декларирана конструкция МЗ и вида на сградата - блок на шест етажа, е определена на БС = 17.00, като за периода 2016 г. – 2020 г. тя не се променя.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение за имота с определена зона втора категория, в строителни граници, устройствена зона - жилищна, е определен на 74.90 и е постоянна величина за периода 2016 – 2020 г.

На основание чл. 7 Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за инфраструктура – Ки, по декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация и телефон, за годините 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 г. е постоянна величина и не се променя, като за имота Ки = 1.

На основание ал. 1 от чл. 8 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики (Кх) е определен общо на 1.20

На основание чл. 9, ал. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ е определен коефициент за височина (Кв) = 1 и същият е постоянна величина за годините 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за овехтяване (Ко) е определен по формулата: $Ko = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, както следва: За 2016 г. КО = 0.94. За 2017 г. КО = 0.935. За 2018 г. КО = 0.93. За 2019 г. КО = 0.925. За 2020 г. КО = 0.92.

Въз основа на горните изчисления е определена данъчната основа за процесните периоди и дължимия данък, както следва по-долу:

Данъчна оценка на имота за 2016 г. по партида 7202Н44893 за 1/2 ид. част е 67 792.60 лв. На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. С оглед на това за 2016 г. е определен ДНИ за този имот в размер на 127.11 лв.

За 2017 г. при данъчна оценка за 1/2 ид. част от 67 432.00 лв. ДНИ е определен в

размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка – или 126.44 лв.

За 2018 г. по партида 7202Н44893 за 1/2 ид. част е определена данъчна оценка в размер на 67 071.40 лв. Данъкът върху недвижимите имоти за 2018 г. е определен в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка – или 125.76 лв.

За 2019 г. по партида 7202Н44893 за 1/2 ид. част данъчната оценка е определена на 57 260.10 лв. за имота. Данъкът върху недвижимите имоти за 2019 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка, въз основа на което е определен данък 107.36 лв.

За 2020 г. по партида 7202Н44893 за 1/2 ид. част данъчната оценка на имота е 54 186.00 лв. Данъкът върху недвижимите имоти за 2020 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка, или 101.60 лв.

На основание чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ за невнесените в срок данъци са начислени лихви.

По отношение на таксата за битови отпадъци е установено, че имотът попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. съгласно заповеди на кмета на Столична община.

За периода 01.01.2016 г.-31.12.2020 г. за имота няма подавани декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредбата за определяне на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

За 2016 г. на основание Решение № 62/17.12.2015г. на Столичен общински съвет се определя такса за битови отпадъци за имоти на граждани в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка - за 1/2 ид.ч. данъчната оценка е 67792.60 лв. $\times 1.6\% = 108.47$ лв. За 2017 г. данъчната оценка за 1/2 ид. част е 67432.00 лв. $\times 1.6\% = 107.89$ лв. За 2018 г. данъчната оценка за 1/2 ид. част е 67071.40 лв. $\times 1.6\% = 107.31$ лв. За 2019 г. данъчната оценка за 1/2 ид. част е 57260.10 лв. $\times 1.6\% = 91.62$ лв. За 2020 г. данъчната оценка за 1/2 ид. част е 54186.00 лв. $\times 1.6\% = 86.70$ лв.

3. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - земя с площ 727 кв.м.:

С данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/30.08.2018 г., подадена от К. Н. К., с ЕГН [ЕГН], в качеството му на съсобственик, е декларирано придобиване на имота, в която З. Р. Б. фигурира като съсобственик. Съгласно данните, въведени в масива – имотът е придобит чрез покупко-продажба на 26.03.2003 г.

Имотът е деклариран като земя с площ 727 кв.м. и склад с РЗП от 4.92 кв.м., година на построяване – 1999 г., МЗ конструкция, с електричество, вода, канализация, от които З. Р. Б. притежава 1/4 ид. част. Декларацията е въведена в информационния масив по партида 7202Н34123.

На основание чл. 5, ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ базисната данъчна стойност за имота с декларирана конструкция МЗ и вид на сградата - обект склад (други нежилищни), е определена на 13.60. Базисната стойност е постоянна величина в периода 2016 – 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение (Км) за имота е зона втора категория, в строителни граници, устройствена зона - друга, с определен Км - 74.90 и е постоянна величина за периода 2016 – 2020 г.

На основание чл. 7 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за

инфраструктура – Ки е определен по декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация, като за годините 2013, 2014, 2015, 2016 и 2017 г. е постоянна величина и не се променя за имота, като $K_i = 1$.

На основание ал. 1 от чл. 8 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики K_x по декларираните данни за имота е определен общо $K_x = 1 + 0.00 + 0.00 = 1.00$

На основание чл. 9, ал. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ определеният коефициент за височина $K_v = 1$ и същият е постоянна величина за годините 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за овехтяване K_o се определя по формулата: $K_o = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число), ПР е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в %. Съгласно въведените данни в масива за имота, процентът на овехтяване (ПР) за сгради с масивна конструкция (МЗ) е 0.5. По години е както следва:

За 2016 г. - за склада $K_o = 0.94$. За 2017 г. - за склада $K_o = 0.935$. За 2018 г. за склада $K_o = 0.93$. За 2019 г. за склада $K_o = 0.925$. За 2020 г. за склада $K_o = (100 - (10 - 5) \times 0.5) / 100$ е $K_o = 0.92$.

При тези данни е определена данъчната основа и дължимия данък за процесните периоди, както следва по-долу.

На основание чл. 19 от ЗМДТ с оспорвания акт за имота е определен данък върху недвижим имот въз основа на данъчната оценка, определена по реда на чл. 20 от ЗМДТ и чл. 16 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет

За 2016 г. данъчната оценка на имота по партида 7202Н34123 за 1/4 ид. част е 12 044.70 лв., като за склада е 1 154.20, съответно ДНИ е 2.16 лв., а за земя ДО е 10 890.45 лв., ДНИ е 20.42 лв., общо ДНИ за склад и земя - 22.58 лв. За 2017 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част е 12 044.70 лв., като за склад е 1 148.10 лв. и земя – 10 890.45 лв. ДНИ в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка за склад и земя е определен общо на 22.57 лв. (2.15 лв. + 20.42 лв.). За 2018 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част е 67 071.40 лв., като за склада е 1 141.90 лв., а за земята – 10 890.45 лв., съответно ДНИ е определен в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка - за склад и земя общо в размер на 22.56 лв. (2.14 лв. + 20.42 лв.). За 2019 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част е 1 135.80 лв. за склад и 10 890.45 лв. за земя. ДНИ за склад и земя е определен общо на 22.55 лв. (2.14 лв. + 20.42 лв.). За 2020 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част е 1 073.20 лв. за склад и 10 890.45 лв. за земя. При 1.875 на хиляда върху данъчната оценка е определен ДНИ за склад и земя общо в размер на 22.43 лв. (2.01 лв. + 20.42 лв.).

На основание чл. 4 ал. 2 от ЗМДТ върху определения данък са начислени лихви за просрочие.

За 2016 г. са установени задължения за такса за битови отпадъци въз основа на решение на СОС, съгласно което за имоти на граждани, тя е в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка - а за 1/4 ид. ч. данъчната оценка е 12

044.70 лв. x 1.6 ‰ = 19.27 лв.

За 2017 г. при данъчна оценка за ¼ ид. част данъчна оценка от 12 038.60лв. x 1.6‰ = 19.26 лв.

За 2018 г. при ¼ от данъчна оценка – 12 032.40 лв. x 1.6 ‰, следователно е определена такса за битови отпадъци в размер на 19.25 лв.

За 2019 г. при данъчна оценка в размер на 12 026.30 лв. x 1.6 ‰ е определена такса за битови отпадъци в размер на 19.24 лв.

За 2020 г. при данъчна оценка от 11 963.70лв. x 1.6 ‰ е определена такса за битови отпадъци в размер на 19.14 лв.

4. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - склад с РЗП 109.88 кв.м.:

Подадена е декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 17-нп-1165/31.08.2018 г. от К. Н. К., в която като собственик на ¼ ид. част фигурира З. Б.. Съгласно данните въведени в масива имотът е придобит чрез покупко-продажба от 26.03.2003 г. Декларацията е въведена в информационния масив по партида 7202Н34122.

При декларирана за имота конструкция М3 и вид на сградата - блок на шест етажа, за обект склад (търговски) БС е определена на 13.60. Базисната стойност за всички обекти е постоянна величина в периода 2016 – 2020 г. и не се променя.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение за имота при определена зона втора категория, в строителни граници, устройствена зона - жилищна, е определен на 74.90 и е постоянна величина за периода 2016 – 2020 г.

На основание чл. 7 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за инфраструктура – Ки, по декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация, за годините 2013, 2014, 2015, 2016 и 2017 г. е постоянна величина и е определен на 1.

На основание ал. 1 от чл. 8 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики (Кх) е определен общо $K_x = 1 + 0.00 + 0.00 = 1.00$

На основание чл. 9, ал. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ определеният коефициент за височина Кв = 1 и същият е постоянна величина за годините 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за овехтяване Ко е определен по формулата: $K_o = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число), ПР е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в %. Съгласно въведените данни в масива за имота като сграда с масивна конструкция (М3) процента на овехтяване (ПР) е 0.5.

На основание въведените данни за имота коефициентът за овехтяване по години е определен, както следва: за 2016 г. за склад, етаж 0, КО = 0.94. За 2017 г. за склад, етаж 0, КО = 0.935. За 2018 г. за склад, етаж 0, КО = 0.93. За 2019 г. за склад, етаж 0, КО = 0.925. За 2020 г. за склад, етаж 0, КО = 0.92.

На основание чл. 19 от ЗМДТ с оспорвания акт за имота е определен данък върху недвижим имот въз основа на данъчната оценка, определена по реда

на чл. 20 от ЗМДТ и чл. 16 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

При данъчна оценка на имота за 2016 г. по партида 7202Н34122 за 1/4 ид. части в размер на 36 087.90 лв. на основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка или общо ДНИ за склад - 67.66 лв. За 2017 г. данъчната оценка за 1/4 ид. част е 35 895.90 лв., а ДНИ е определен в размер на 67.30 лв. За 2018 г. при данъчна оценка за 1/4 ид. част от 35 704.00 лв., а ДНИ е определен на 66.95 лв. За 2019 г. при данъчна оценка за 1/4 ид. част от 35 512.00 лв. ДНИ е определен в размер на 66.59 лв. За 2020 г. при данъчна оценка за 1/4 ид. част в размер на 33 554.10 лв. е определен ДНИ в размер на 62.91 лв.

На основание чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ върху невнесените в срок данъци са начислени лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания по реда на ДОПК.

По отношение на такса за битови отпадъци е установено, че имотът попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. за имота няма подавани декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

За 2016 г. на основание решение на Столичен общински съвет се определя такса за битови отпадъци за имоти на граждани в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка от 144 351.50 лв. - а за 1/4 ид. ч. данъчната оценка е 36 087.88 лв. $\times 1.6 \text{ ‰} = 57.74$ лв. За 2017 г. данъчната оценка е 143 583.70 лв., а за 1/4 ид. част – 35 895.93 лв. $\times 1.6 \text{ ‰} = 57.43$ лв. За 2018 г. данъчната оценка е 142 815.90 лв., а за 1/4 ид. ч. данъчна оценка е 35 703.98 лв. $\times 1.6 \text{ ‰} = 57.13$ лв. За 2019 г. данъчната оценка е 142 048.00 лв., а за 1/4 ид.ч. данъчна оценка е 35 512.00 лв. $\times 1.6 \text{ ‰} = 56.82$ лв. За 2020 г. данъчната оценка е 134 216.20 лв., а за 1/4 ид.ч. данъчна оценка е 33 554.05 лв. $\times 1.6 \text{ ‰} = 53.69$ лв.

5. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - търговски обект с РЗП 326.07 кв.м.:

Съгласно данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 17-нп-1166/31.08.2018 г., подадена от К. Н. К., с ЕГН [ЕГН], З. Р. Б. фигурира в качеството на съсобственик на 1/4 ид. част. Съгласно данните, въведени в масива, имотът е придобит чрез покупко-продажба на 19.03.2003 г. Деклариран е с партиден № 7202Н34120.

На основание чл. 5, ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ базисната данъчна стойност се определя на квадратен метър в зависимост от конструкцията и вида на обекта, като за имота е декларирана конструкция М3 и вид на сградата - блок на шест етажа, при което БС = 17.00.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение за имота с определена зона втора категория, в строителни граници, устройствена зона - жилищна, е определен на 104.86 и е постоянна величина за периода 2016 – 2020 г.

На основание чл. 7 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за инфраструктура – Ки, се определя съгласно декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация, като Ки за годините 2016, 2017, 2018, 2019 и 2020 е постоянна величина и не се променя, определен е Ки = 0.98.

На основание ал. 1 от чл. 8 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики Кх е определен общо $K_x = 1 + 0.00 + 0.00 = 1.00$. На основание чл. 9, ал. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ определеният коефициент за височина Кв = 1 и същият е постоянна величина за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за овехтяване (Ко) се определя по формулата: $K_o = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число), ПР - е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в %. Съгласно въведените данни в масива за имота като сграда с масивна конструкция (МЗ) - процентът на овехтяване (ПР) е 0.5.

На основание въведените данни за имота коефициентът за овехтяване за всеки обект по години е определен, както следва:

За 2016 г. за търговски обект, етаж 0, КО = 0.94. За 2017 г. за търговски обект, етаж 0, КО = 0.935. За 2018 г. за търговски обект, етаж 0, КО = 0.93. За 2019 г. за търговски обект, етаж 0, КО = 0.925. За 2020 г. за търговски обект, етаж 0, КО = 0.92.

Въз основа на горните данни е изчислена базисната стойност, съответно данъчната оценка за имота.

На основание чл. 19 от ЗМДТ с оспорвания акт за имота е определен данък върху недвижим имот въз основа на данъчната оценка, определена по реда на чл. 20 от ЗМДТ и чл. 16 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

При данъчна оценка на имота за 2016 г. по партида 7202Н34120 за 1/4 и.д. част в размер на 133 863.90 лв. на основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредбата за определяне на размера на местните данъци на СОС, съгласно които данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка, е определен общо ДНИ за търговски обект в размер на 250.99 лв. За 2017 г. за 1/4 и.д. част данъчната оценка е 133 151.90 лв., а данъкът в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка е определен на 249.66 лв. За 2018 г. по партида за 1/4 и.д. част данъчната оценка е 132 439.90 лв. При данък в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка е определен ДНИ в размер на 248.32 лв. За 2019 г. данъчната оценка за 1/4 и.д. част е 131 727.80 лв. При размер на ДНИ от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка е определен размер от 246.99 лв. За 2020 г. данъчната оценка за 1/4 и.д. част е 124 465.00 лв. При размер на данъка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка е определен ДНИ в размер на 233.37 лв.

На основание чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ върху невнесените в срок данъци са начислени лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания по реда на ДОПК.

По отношение на такса за битови отпадъци е установено, че имотът попада в

границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. за имота не са подавани декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

С решения на Столичен общински съвет за всяка от годините е определена такса за битови отпадъци за имоти на граждани в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка. С оглед на това за 2016 г. при данъчна оценка за 1/4 ид. ч. в размер на 133 863.90 лв. е определен ДНИ в размер на 214.18 лв. За 2017 г. при данъчна оценка за ¼ ид. част данъчната оценка е 133 151.90 лв. x 1.6 ‰ = 213.04 лв. За 2018 г. при данъчна оценка от 132 439.90 лв. и 1.6 ‰ е определена такса за битови отпадъци от 211.90 лв. За 2019 г. при данъчна оценка от 131 727.80 лв. и 1.6 ‰ е определена такса за битови отпадъци от 210.76 лв. За 2020 г. при данъчна оценка от 124 465.00 лв. и 1.6 ‰ = 199.14 лв.

6. За имот, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] - жилище с РЗП от 65.20 кв.м и мазе с РЗП от 3.29 кв.м:

Съгласно данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 91824548/20.04.2004 г., подадена от М. Б. Б., с ЕГН [ЕГН], З. Р. Б. фигурира в качеството ѝ на ползвател съгласно учредено вещно право на ползване. Съгласно данните, въведени в масива, имотът е придобит чрез дарение на 20.02.2004 г. Жилището е декларирано с РЗП - 65.20 кв.м., а мазето – с 3.29 кв.м., год. постр. 1987 г., М2 /панелна/ конструкция, с електричество, вода, канализация, Т. и телефон. За имота са декларирани като собственици М. Б. Б. - 1/1 ид. ч., и ползвател З. Р. Б., с ЕГН [ЕГН] - 1/1 идеална част от правото на ползване. Декларацията е въведена в информационния масив по партида 7217Н29944.

На основание чл. 5, ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ базисната данъчна стойност е определена по декларирана конструкция М2 и вид на сградата - блок на осем етажа, в размер на БС = 14.00.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение за имота с определена зона четвърта категория, в строителни граници, устройствена зона - друга, е определен на 42.10, като е постоянна величина за периода 2016 – 2020 г.

На основание чл. 7 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за инфраструктура – Ки, е определен въз основа на декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация, като Ки за годините 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. е постоянна величина и не се променя за имота, а именно Ки = 1.06

На основание ал. 1 от чл. 8 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики (Кх) е определен общо на 0.98.

На основание чл. 9, ал. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ е определен коефициент за височина Кв = 1 и същият е постоянна величина за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за овехтяване Ко се определя по формулата: $Co = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло

число), ПР е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в %. Съгласно въведените данни в масива, за имота като сграда с панелна конструкция (М2) процентът на овехтяване (ПР) е 0.6.

На основание въведените данни за имота, коефициентът за овехтяване по години е както следва:

За 2016 г. за жилище, етаж 2, $KO = (100 - (6 - 5) \times 0.5) / 100$, $KO = 0.856$. За 2017 г. за жилище, етаж 2, $KO = 0.85$. За 2018 г. за жилище, етаж 2, $KO = 0.844$. За 2019 г. за жилище, етаж 2, $KO = 0.838$. За 2020 г. за жилище, етаж 2, $KO = 0.832$.

На основание чл. 19 от ЗМДТ с оспорвания акт за имота е определен данък върху недвижим имот въз основа на данъчната оценка, определена по реда на чл. 20 от ЗМДТ и чл. 16 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. Данъчна оценка на имота за 2016 г. по партида 7217Н29944 за 1/1 ид. част е 34 688.70 лв., а ДНИ - 65.04 лв. За 2017 г. данъчната оценка е 34 445.60 лв., а ДНИ - 64.59 лв. За 2018 г. данъчната оценка е 34 202.40 лв., а ДНИ - 64.13 лв. За 2019 г. данъчната оценка е 33 959.30 лв., а ДНИ - 63.67 лв. За 2020 г. данъчната оценка е 33 716.20 лв., а ДНИ - 63.22 лв.

На основание чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ върху невнесените в срок данъци са начислени лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания по реда на ДОПК.

По отношение на таксата за битови отпадъци е установено, че имотът попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. за имота не са подавани декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община

На основание решения на Столичен общински съвет за всяка година се определя такса за битови отпадъци за имоти на граждани в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка. За 2016 г. за 1/1 ид. ч. данъчната оценка е 34 688.70 лв. $\times 1.6 \%$ - 55.50 лв. За 2017 г. върху данъчна оценка от 34 445.60 лв. за 1/1 ид. част е определена такса за битови отпадъци в размер на 55.11 лв. За 2018 г. при данъчна оценка от 34 202.40 лв. е определена такса за битови отпадъци в размер на 54.72 лв. За 2019 г. при 1.6 промила върху данъчната оценка от 33 959.30 лв. е определена такса за битови отпадъци в размер на 54.33 лв. За 2020 г. при 1.6 промила върху данъчна оценка в размер на 33 716.20 лв. е определена такса за битови отпадъци в размер на 53.95 лв.

7. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - земя с площ 1375 кв.м.:

Съгласно данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № 210/29.01.2007 г., подадена от З. Р. Б., с ЕГН [ЕГН], същата притежава 1/1 идеална част от правото на собственост. Имотът е деклариран като земя с площ 1375 кв.м., с

електричество, вода, канализация. Декларацията е въведена в информационния масив по партида 7217Н34162.

На основание чл. 14, ал. 1 данъчната базисна стойност на земите е 1.00 лв. за един квадратен метър.

Съгласно декларираните данни за имота на адрес: [населено място], [улица], базисната данъчна стойност е 1.0 х и е постоянна величина за годините 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г.

Коефициентът за местоположение (Км) съгласно таблица № 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ е за зона четвърта категория и същият е постоянна величина за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г., т.е. за имота Км = 42.10.

На основание чл. 15 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за инфраструктура (Ки) е определен по декларираните данни за имота на 1.00.

На основание чл. 16 коефициентът от Приложение № 2 към ЗМДТ за устройствена зона се определя в зависимост от предназначението на терена съгласно подробния градоустройствен план. На основание т. 3 от същия определеният Ку за жилищни зони е 1.00

На основание чл. 17 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за застроеност се определя в зависимост от процента на застроеност. В случая Кз = 1.

Не са декларирани подобрения и ДП = 0.

На основание чл. 19 от ЗМДТ с оспорвания акт за имота е определен данък върху недвижим имот въз основа на данъчната оценка, определена по реда на чл. 20 от ЗМДТ и чл. 16 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. За 2016 г. по партида 7217Н34162 за 1/1 ид. част данъчната оценка е 57 887.50 лв., а ДНИ - 108.54 лв. За 2017 г. данъчната оценка е 57 887.50 лв. - 108.54 лв. За 2018 г. при данъчна оценка от 57 887.50 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка ДНИ е определен на 108.54 лв. За 2019 г. при данъчна оценка от 57 887.50 лв. и ставка в размер на 1.875 на хиляда е определен ДНИ в размер на 108.54 лв. За 2020 г. при данъчна оценка от 57 887.50 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка данъкът е определен на 108.54 лв. За 2020 г. при същата данъчна оценка и ставка е определен ДНИ отново в размер на 108.54 лв.

На основание чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ върху невнесените в срок данъци са начислени лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания по реда на ДОПК.

По отношение на такса за битови отпадъци е установено, че имотът попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. за имота не са подавани декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

На основание решения на Столичен общински съвет за всяка година се определя такса за битови отпадъци за имоти на граждани в размер на 1.6

промила върху данъчната оценка. За 2016 г. таксата е 92.62 лв., за 2017 г. – 92.62 лв., за 2018 г. – 92.62 лв., за 2019 г. и за 2020 г. – също 92.62 лв.

8. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - търговски обект (магазин) с РЗП - 27.30 кв.м., склад (други нежилни) с РЗП - 15.75 кв.м. и гараж с РЗП - 30.60 кв.м.:

Съгласно данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 от ЗМДТ с вх. № [ЕГН]/31.08.2018 г., подадена от К. Н. К., с ЕГН [ЕГН], З. Р. Б. фигурира като собственик на $\frac{1}{4}$ ид. части. Декларирани са следните имоти търговски обект /магазин/ с РЗП - 27.30 кв.м., с електричество, вода, канализация, ет.0; склад /други нежилни/ с РЗП - 15.75 кв.м. – ет. 0; и гараж с РЗП - 30.60 кв.м. – ет. 0, година на построяване – 1999 г., МЗ (масивна конструкция). Съгласно данните, въведени в масива имотът е придобит чрез покупка на 06.03.2003 г.

На основание чл. 5, ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ базисната данъчна стойност за имота с декларирана конструкция МЗ и вид на сградата - блок на пет етажа, БС = 17.00 за търговски обект. За склада и гаража базисната стойност е 13.60.

Базисната стойност за всички обекти е постоянна величина в периода 2016 – 2020 г. и не се променя.

На основание ал. 1 от чл. 6 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение за склада и гаража с определена зона втора категория, в строителни граници, устройствена зона - жилищна, е определен на 74.90. и е постоянна величина за периода 2016 – 2020 г. За търговския обект Км е 104.86.

На основание чл. 7 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за инфраструктура – Ки, е определен по декларираните за имота данни - наличие на водопровод, канализация, електрификация, като Ки за годините 2016 – 2020 г. е постоянна величина и не се променя, равен е на 0.98.

На основание ал. 1 от чл. 8 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за индивидуални характеристики Кх е общо $K_x = 1 + 0.00 + 0.00 = 1.00$.

На основание чл. 9, ал. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ определеният коефициент за височина Кв = 1 и същият е постоянна величина за годините 2016 г. – 2020 г.

На основание ал. 1 от чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за овехтяване Ко се определя по формулата: $K_o = (100 - (БГ - 5) \times ПР) / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката (цяло число), а ПР е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция в %.

Съгласно въведените данни в масива за имота за сгради с масивна конструкция (МЗ) процентът на овехтяване (ПР) е 0.5.

На основание въведените данни за имота коефициентът за овехтяване по години е както следва: За 2016 г. КО = 0.94. За 2017 г. КО = 0.935. За 2018 г. КО = 0.93. За 2019 г. КО = 0.925. За 2020 г. КО = 0.92.

На основание чл. 19 от ЗМДТ с оспорвания акт за имота е определен данък върху недвижим имот въз основа на данъчната оценка, определена по реда на чл. 20 от ЗМДТ и чл. 16 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет.

На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. За 2016 г. по партида 7202Н34119 за ¼ ид. част данъчната оценка е 22 081.05 лв., а ДНИ – 41.30 лв. За 2017 г. данъчната оценка е 21 963.58 лв., а ДНИ - 41.18 лв. За 2018 г. при данъчна оценка от 21 846.15 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка ДНИ е определен на 41.18 лв. За 2019 г. при данъчна оценка от 21 728.70 лв. и ставка в размер на 1.875 на хиляда е определен ДНИ в размер на 40.75 лв. За 2020 г. при данъчна оценка от 20 030.68 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка ДНИ е определен на 38.49 лв.

На основание чл. 4, ал. 2 от ЗМДТ върху невнесените в срок данъци са начислени лихви по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни вземания по реда на ДОПК.

По отношение на такса за битови отпадъци е установено, че имотът попада в границите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г.

За периода 01.01.2016 г. - 31.12.2020 г. за имота не са подавани декларации по чл. 27, ал. 2 от Наредба за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община.

На основание решения на Столичен общински съвет за всяка от годините е определена такса за битови отпадъци за имоти на граждани в размер на 1.6 промила върху данъчната оценка. За 2016 г. за ¼ ид. ч. данъчната оценка е 22 081.05 лв., а таксата – 35.33 лв., за 2017 г. – при данъчна оценка от 21 963.58 лв. таксата е 35.14 лв., за 2018 г. – при данъчна оценка от 21 846.15 лв. таксата е 34.95 лв., за 2019 г. – при данъчна оценка от 21 728.70 таксата е 34.77 лв., за 2020 г. – при данъчна оценка от 20 030.68 лв. таксата е 32.85 лв.

Установено е, че гореописаните задължения за ДНИ и такса за битови отпадъци в периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. не са платени от З. Б..

Актът е връчен на З. Б. на 19.05.2021 г., видно от представено известие за доставяне.

С жалба рег. № ДВТ21-Г94-13(10)/02.06.2021 г. от З. Б. е обжалван актът за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК пред директора на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община. На основание Заповед № СОА2020-РД15-16/03.01.2020 г. в качеството си на решаващ орган директорът е издал Решение № СФД21-РД28-175/22.06.2021 г., с което е отхвърлил жалбата и е потвърдил акта. Изложени са мотиви в смисъл, че в акта за установяване на задължения е допусната техническа грешка, според която имотите на бул. А. П. се намират в район О. купел, но това не се отразява на законосъобразността на акта. Сочи се, че заверките, извършени от техническите служби на район В. и район О. купел отговарят на действителните граници на зоните в [населено място], според които имотите на [улица] и № 84Б попадат във втора зона, а тези в район О. купел – в четвърта зона. С оглед на това правилно са приложени коефициентите за местоположение на имотите съгласно чл. 6, ал. 7 от Приложение № 2 към на ЗМДТ. По отношение на такса за битови отпадъци е посочено, че процесните

имоти се намират в зоните за организирано сметосъбиране и сметоизвозване, а услугите по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване не касаят конкретен имот, нито дължимостта на таксата е обвързана с генерирането или не на отпадък от конкретен имот, а се дължи независимо от това.

Решението е връчено на жалбоподателката на 09.07.2021 г., видно от представено копие на известие за доставяне.

Във връзка с горното от З. Б. е подадена жалба до съда вх. № ДВТ21-ГР94-13-(13) от 20.07.2021 г. чрез административния орган, с която оспорва установените с акта задължения.

По делото е приобщена административната преписка по издаване и оспорване пред по-горестоящия административен орган на процесния акт за установяване на задължения.

По доказателствено искане на жалбоподателката е допусната комплексна съдебна експертиза, по която назначеното вещо лице Р. К. – геодезист, икономист, оценител, е представил заключение, което е прието от страните без оспорване. Съдът като цяло кредитира същото като професионално и безпристрастно изготвено, доколкото липсват данни за заинтересованост на експерта от изхода на делото, даващо пълен и непротиворечив отговор на поставените въпроси.

Съгласно представеното заключение по първия поставен въпрос, а именно в коя зона попадат процесните имоти съгласно Протокол № 44 от 1998 г. на Столичен общински съвет, е даден отговор, че имотите на [улица], кв. Б., попадат във втора ценова зона с коефициент за местоположение K_m – 74.9, а имотите в ж.к. О. купел – земя на [улица] и апартамент № 58 в блок 23, попадат в четвърта ценова зона с коефициент за местоположение K_m – 42.1.

При изчисляване на данъчната основа на процесните имоти е използвана следната формула: $ДО = БС \times K_m \times K_i \times K_x \times K_v \times K_o \times ПЛ$, където ДО е данъчната оценка, БС е базисната данъчна стойност, K_m е коефициент за местоположение съгласно Таблица № 3, K_i е коефициент за инфраструктура, K_x е коефициент за индивидуални характеристики, K_v е коефициент за височина, K_o е коефициент за овехтяване, ПЛ е площта на сградата или част от нея в кв.м., съгласно чл. 4 от Приложение № 2 от ЗМДТ. Базисната данъчна стойност е изчислена съгласно чл. 5 от Приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от вида и конструкцията на обекта. Установено е, че конструкцията на сградите на [улица] е монолитна стоманобетонова – М3, а сградата в ж.к. О. купел 2 е панелна – М2. Съгласно Таблица № 2 от Приложение № 2 към ЗМДТ за конструкция М3 за жилищни сгради е определена БДС за 1 кв.м. в размер на 17.00 лв., а за М2 – 14.00 лв. За гаражи и складове БДС се определя в размер на 80 на сто от базисната данъчната стойност на нежилищните сгради, тоест е изчислена БС за гаражите и складовете в размер на 13.60 лв. на кв.м. За земята е определена БС в размер на 0.80 лв. на кв.м. Коефициентът на местоположение е определен съгласно чл. 6, ал. 1, т. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ по Таблица № 3 към Приложение № 2 от ЗМДТ в зависимост от местонахождението на сградата/имота. Вещото лице се е позовало на Решение № 2 от 08.06.1998 г. на Столичен общински съвет, с което са приети границите на зоните в [населено място] за определяне на

нормите на данъчните оценки на недвижимите имоти, за да приеме, че имотите на [улица], кв. Б., попадат във втора ценова зона с коефициент за местоположение $K_m = 74.9$, а имотите в ж.к. О. купел – земя на [улица] и апартамент № 58 в блок 23, попадат в четвърта ценова зона с коефициент за местоположение $K_m = 42.1$. Посочил е, че за търговски обекти (магазини, аптеки, павилиони, будки, складове за търговия на едро, бензиностанции, дискотеки, ресторанти, закувални, сладкарници, пивници, бирарии, механи, кафенета, хотели, мотели, хазартни заведения) коефициентът за местоположение се увеличава с 40 на сто.

Коефициентът за инфраструктура е определен съгласно чл. 7 от Приложение № 2 от ЗМДТ и с оглед стойностите, посочени в Таблица № 5 от Приложение № 2 от ЗМДТ, отразяващи наличието на водопровод, канализация, електрификация, телефонизация, топлофикация, улична мрежа.

Коефициентът за индивидуални характеристики е определен съгласно стойностите, посочени в Таблицы 6, 7 и 8 по формулата: $K_x = 1 + k_{k1} + k_{k2} + k_{k3}$, където k_{k1} е корекция с оглед разположение във височина на обекти в жилищни и предимно жилищни сгради. За ателиета, гаражи, мазета и тавани корекцията е нула. На основание чл. 9, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ коефициентът за височина се определя за търговски, производствени и селскостопански обекти, когато височината на етаж е по-голяма от четири метра по следната формула: $K_v = (V-3) \cdot 0.05$, като в случая не са установени данни за височина по-голяма от 4 метра съгласно приложените по делото декларации по чл. 14 от ЗМДТ. Корекцията k_{k2} съгласно Таблица 7 отразява, че не е извършван вътрешен основен ремонт над 20 години и че обектът е в лошо физическо състояние. Коефициент k_{k3} е корекция, която отразява определени подобрения в имота, а именно отоплителна инсталация, климатична инсталация, луксозна или алуминиева дограма, шумо- или топлоизолация, покривни покрития, декоративни елементи и облицовки.

Коефициентът за овехтяване е определен на основание чл. 10, ал. 1 от Приложение № 2 от ЗМДТ по следната формула: $K_o = [100 - (БГ - 5) \cdot ПР] / 100$, където БГ е броят години от завършването на сградата до момента на оценката, ПР е годишен процент на овехтяване на сградите по вид конструкция.

С оглед на горното данъчните оценки на процесните имоти за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са определени, както следва:

- За имот - апартамент № 4, ет. 2, и гараж, с площ от 99.38 кв.м., съответно 26.80 кв.м. – за 2016 г. ДО е общо в размер на 154 506 лв., за 2017 г. е 153 679 лв., за 2018 г. е 152 853 лв., за 2019 г. е 152 027 лв., за 2020 г. е 151 201 лв.;
- За имот - апартамент № 5, етаж 2, с площ 94.40 кв.м. – за 2016 г. ДО за $\frac{1}{2}$ идеални части е 65 730 лв., за 2017 г. е 65 377 лв., за 2018 г. е 65 023 лв., за 2019 г. е 64 670 лв., за 2020 г. е 64 316 лв.;
- За имот - склад, без посочване на местоположение, с площ от 109.88 кв.м. – ДО за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 25 777 лв., за 2017 г. е 25 640 лв., за 2018 г. е 25 503 лв., за 2019 г. е 25 366 лв., за 2020 г. е 25 229 лв.;
- За имот - магазин, без посочване на местоположение, с площ от 326.07 кв.м. - ДО за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 147 250 лв., за 2017 г. е 146 467 лв.,

за 2018 г. е 145 684 лв., за 2019 г. е 144 901 лв., за 2020 г. е 144 117 лв.;

- За имот - магазин, без посочване на местоположение, с площ от 27.3 кв.м. - ДО за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 12 328 лв., за 2017 г. е 12 263 лв., за 2018 г. е 12 197 лв., за 2019 г. е 12 132 лв., за 2020 г. е 12 066 лв.

- За имот - склад, без посочване на местоположение, с площ от 15.75 кв.м. - ДО за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 5 173 лв., за 2017 г. е 5 145 лв., за 2018 г. е 5 118 лв., за 2019 г. е 5 090 лв., за 2020 г. е 5 063 лв.;

- За имот - гараж, без посочване на местоположение, с площ от 30.60 кв.м. - ДО за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 7 179 лв., за 2017 г. е 7 140 лв., за 2018 г. е 7 102 лв., за 2019 г. е 7 064 лв., за 2020 г. е 7 026 лв.;

- За имот - склад, без посочване на местоположение, с площ от 4.92 кв.м. - ДО за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 1 154 лв., за 2017 г. е 1 148 лв., за 2018 г. е 1 142 лв., за 2019 г. е 1 136 лв., за 2020 г. е 1 130 лв.;

- За имот - УПИ – 544, без посочване на местоположение, с площ от 727 кв.м. – за 2016 г. за $\frac{1}{4}$ идеална част е 10 890 лв., за 2017 г. е 10 890 лв., за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. също е 10 890 лв.;

- За - имот апартамент № 58, ет. 2, без посочване на местоположение, с площ от 65.20 кв.м. – за 2016 г. ДО е 36 459 лв., за 2017 г. е 36 203 лв., за 2018 г. е 35 947 лв., за 2019 г. е 35 692 лв., за 2020 г. е 35 436 лв.;

- За имот - земя, без посочване на местоположение, с площ от 1375 кв.м. – ДО за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. е 46 310 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство е Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от № ДВТ21-ГР94-13/10/11.05.2021 г., а не Решение № СФД21-Рд-28-175/22.06.2021 г., както се сочи в жалбата. Това произтича от чл. 145, ал. 2, т. 1 от АПК, вр. с § 2 от Допълнителните разпоредби на ДОПК, съгласно който на оспорване пред съда подлежи първоначалният индивидуален административен акт, включително отказът да се издаде такъв акт. Съгласно чл. 144, ал. 1 от ДОПК по реда за обжалване на ревизионен акт се обжалват и другите актове, издавани от органите по приходите, доколкото в този кодекс не е предвидено друго.

С оглед на горното съдът намира, че жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна, при наличие на правен интерес от оспорването, в законоустановения срок по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, при спазване разпоредбата на чл. 156, ал. 2 от ДОПК относно предварителното обжалването на АУЗД (акт за установяване на задължение по декларация) по административен ред като абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на обжалването на акта по съдебен ред.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 107, ал. 1 от ДОПК, когато органът по приходите установява размера на дължимия данък или осигурителната вноска въз основа на подадена от задълженото лице декларация, задължението подлежи на внасяне в срока, предвиден в съответния закон. Следователно компетентен орган за издаване на акт за установяване на задължение по декларация е органът по приходите.

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършва от служители на общинската администрация по реда на ДОПК. Според алинея трета на същата правна норма в производствата по чл. 4, ал. 1 служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а съгласно ал. 4 служителите по ал. 3 се определят със заповед на кмета на общината.

Оспореният АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е издаден от компетентен орган, оправомощен със Заповед № СОА20-РД-09-1362/14.02.2020 г., издадена от А. А. в качеството ѝ на заместващ кмета на СО съгласно Заповед № СОА20-РД15-1941/13.02.2020 г. на кмета на СО. По делото е представена служебна бележка № СБ-84/27.02.2023 г. от директор на дирекция „Човешки ресурси“ при СО, съгласно която на 14.02.2020 г. кметът на СО Й. Ф. е изпълнявала служебни задължения извън общината, свързани с посещението на делегация на кмета на [населено място], Република С. М..

Със Заповед № СОА20-РД-09-1362/14.02.2020 г. кметът на Столична община е определил служители от състава на Столична общинска администрация, заемащи изброените в заповедта длъжности в Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, които да извършват производствата по установяване, обезпечаване, събиране и контрол на публичните общински вземания за местни данъци и местни такси по реда на ДОПК, като имат правата и задълженията на административни органи по местни приходи и упражняват компетентността на органи по приходите в производствата по чл. 4, ал. 1, ал. 3 и чл. 9б от ЗМДТ, измежду които и старши инспектори в отделите „Общински приходи“.

Съгласно трудов договор № СОА20-РД15-1694/05.02.2020 г. Р. Ф. Р. е назначена на длъжността старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – „О. купел“ към дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, постъпила на работа на 10.02.2020 г., съгласно отбелязване в заповедта. Съгласно допълнително споразумение от 07.03.2021 г. към трудовия договор, служителката заема длъжността старши инспектор в отдел „Общински приходи“ – „В. и О. купел“ към дирекция „Общински приходи“, направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община.

На основание чл. 107, ал. 4 от ДОПК при оспорване по административен ред на акт за установяване на задължение по декларация по-горестоящ административен орган е директорът на териториалната дирекция на НАП. В хипотезата на установяване на задължения за местни данъци и такси, съгласно чл. 4, ал. 5 ЗМДТ кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл. 152, ал. 2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община - на териториален директор на Националната агенция за приходите. В случая АУЗД е оспорен по административен ред пред по-горестоящия орган, във връзка с което директорът на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община на основание Заповед № СОА2020-РД15-16/03.01.2020 г. в качеството си на решаващ орган е издал Решение № СФД21-РД28-175/22.06.2021 г., с което е отхвърлил жалбата и е потвърдил акта.

Предвид очертаната правна регламентация, съдът приема, че оспореният акт и потвърждаващото го решение на по-горестоящия орган са издадени от компетентни органи и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 1 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

АУЗД е издаден при спазване на изискванията за писмена форма на административния акт по чл. 59, ал. 2 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, като съдържа правни и фактически основания за издаването му.

При издаването на АУЗД не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателката. Същата е уведомена за започналото административно производство, като с надлежен акт - Наредба № ДВТ21-ГР94-13/5/12.04.2021 г. са указани правата ѝ по чл.17 от ДОПК.

Относно данъка върху недвижимите имоти:

Съгласно чл. 107, ал. 3 от ДОПК акт за установяване на задължение може да се издаде в няколко хипотези: 1) по искане на задълженото лице; 2) служебно - при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл. 103; 3) служебно, когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия; 4) служебно - въз основа на собствени данни, данни, получени от трети лица и организации, когато по закон не е предвидено подаване на декларация и задължението не е платено и не е извършена ревизия.

В настоящия случай е налице хипотезата, при която административното производство е образувано служебно поради наличие на неплатени в срок задължения.

Съгласно разпоредбите на чл. 10, ал.1-4 от ЗМДТ с данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и поземлени имоти в строителните граници на населените места и селищните образувания, както и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон. А според чл. 10, ал. 3 ЗМДТ не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен. Според ал. 4 не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка до 1 680 лв. включително.

На основание чл. 11, ал. 1 от ЗМДТ данъчно задължени са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти. Разпоредбата на чл. 28, ал. 1 от ЗМДТ определя, че дължимият данък се заплаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 30 октомври на годината, за която е дължим, а в чл. 28, ал. 2 от ЗМДТ е посочено, че по отношение на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка в размер 5 на сто.

Съгласно чл. 14, ал. 1 ЗМДТ /в относимата редакция - ДВ. бр. 98 от 14 Декември 2010 г./ собственикът или носителят на ограничено вещно право на ползване е задължен при придобиване на имот или на ограничено вещно право да подаде данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. Съгласно редакцията от изм. с ДВ бр. 98 от 27 Ноември

2018 г., в сила от 01.01.2019 г., „за новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти“. С тази декларация задълженото лице не определя данъка, а декларира факти и обстоятелства, които са от значение за определяне на облагаемата основа и размера на данъка. Облагаемата основа и размера на данъка се определят от компетентният орган по приходите. Ако след придобиването на имота или на правото настъпят промени в някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, данъчно задълженото лице е длъжно да уведоми общината в указания срок - чл. 14, ал. 3 ЗМДТ. Следователно подаването на данъчна декларация по чл. 14, ал. 1 и 3 ЗМДТ е едно процесуално задължение на задълженото лице, произтичащо пряко от закона. Данъчната декларация има обвързващо за подалия я правен субект действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено като неин подател, и като такъв го обвързва по отношение декларираните факти и обстоятелства, които водят до възникване на данъчно задължение.

Съгласно чл. 15, ал. 5 ЗМДТ (ред. ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.07.2011 г.), съответно ал. 7 (ред. ДВ, бр. 98 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г.) подадената декларация от един съсобственик, съответно ползвател, ползва останалите съсобственици или ползватели.

В настоящия случай оспореният АУЗД по чл. 107, ал. 3 от ДОПК е издаден въз основа на подадени данъчни декларации по чл. 14 от ЗМДТ, описани в акта, част от които в хипотезата на чл. 15, ал. 5/7 от ЗМДТ, а именно подадени от съсобственик на имота, в които като собственик на съответните идеални части е посочена З. Б.

Партидите за процесните недвижими имоти са открити в резултат на подадените от лицата по чл. 11, ал. 1 декларации по реда на чл. 14 ЗМДТ. Както вече беше подчертано, задълженията за местни данъци и такси се определят именно на база декларираното от задължените лица, като за приходните органи не е налице задължение да изследват собствеността на декларираните имоти.

Съгласно декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 26963 от 10.07.2015 г., подадена от М. Б., З. Б. притежава $\frac{1}{2}$ идеална част от НИ на [улица], ет. 2, ап. 4.

С декларация вх. № 17-НП-1164/22.04.2003 г., подадена от К. К., е декларирана собственост на З. Б. върху $\frac{1}{4}$ идеални части от склад на адрес: [улица], с РЗП 4.92 кв.м., което е видно и от Нотариален акт № 149 от 26.03.2003 г., с който същата е придобила посоченото право на собственост върху НИ.

С декларация вх. № 17-НП-1165/21.04.2003 г. К. К. е декларирал НИ – склад с РЗП 109.88 кв.м., находящ се на адрес [улица], от който съгласно същата жалбоподателката притежава $\frac{1}{4}$ идеални части. Това се установява и от представено копие на Нотариален акт № 147 от 26.03.2003 г. за продажба на процесния НИ.

Съгласно данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 17-НП-1166/22.04.2003

г., подадена от К. К., З. Б. притежава $\frac{1}{4}$ идеални части от търговски обект – магазин, находящ се на [улица], с РЗП 326.07 кв.м., което е видно и от представено копие на Нотариален акт № 129 от 19.03.2003 г. за придобиване на НИ.

Съгласно данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 17-НП-1167/22.04.2003 г., подадена от К. К., З. Б. притежава $\frac{1}{4}$ идеални части от търговски обект – магазин, с РЗП 27.30 кв.м., от търговски обект – магазин (склад към магазина съгласно НА), с РЗП 15.75 кв.м., и гараж № 7, с РЗП 30.60 кв.м., находящи се на [улица], с РЗП 326.07 кв.м. Същото е видно от представено копие на Нотариален акт № 100 от 06.03.2003 г. за придобиване на НИ.

С данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 17-0931/26.03.2001 г. З. Б. е декларирала правото си на собственост върху НИ – апартамент № 4, с РЗП 99.38 кв.м., и гараж, с РЗП 26.80 кв.м., находящи се на [улица].

С данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 26963/10.07.2015 г., подадена от М. Б. Б., чрез З. Б. като негов законен представител, е декларирано право на собственост на последната върху $\frac{1}{2}$ идеална част от имот - апартамент № 5 на [улица]. Видно от Нотариален акт № 047 от 30.09.2007 г. жалбоподателката Б. е придобила правото на собственост върху същия.

Съгласно данъчни декларации по чл. 14 от ЗМДТ вх. № [ЕГН]/26.06.2018 г. и вх. № [ЕГН]/26.06.2018 г., подадени от К. К., е декларирано право на собственост на З. Б. върху $\frac{1}{4}$ идеални части от НИ – склад, с РЗП 4.92 кв.м., съответно върху склад с РЗП от 15.75 кв.м., находящи се на [улица].

С данъчна декларация по чл. 14 от ЗМДТ вх. № 18-24-548/20.04.2004 г. З. Б. е декларирала от името на М. Б. като негов законен представител собственост върху НИ – апартамент № 58, находящ се в район О. купел, кв. О. купел, № 23, вх. В, ет. 2, като е посочена като ползвател на същия съгласно учредено право на ползване.

Видно от гореописаните писмени доказателства, представени по делото, З. Б. е собственик или ползвател на имотите, по отношение на които е издаден процесния АУЗД за съответните, посочени в акта идеални части. Следва да се отбележи, че жалбоподателката не оспорва декларираните за нея данни в подадени от други лица данъчни декларации.

По отношение на възражението на жалбоподателката, че не е собственик на НИ – апартамент № 58, находящ се в [жк], вх. В, се установява въз основа на представено фотокопие на нотариален акт № 147 от 20.02.2004 г., че З. Б. е прехвърлила чрез дарение същия на М. Б., като в полза на същата е учредено пожизнено право на ползване. Доколкото се явява ползвател на имота жалбоподателката е задължено лице за данъка върху недвижимия имот на основание чл. 11, ал. 3 от ЗМДТ.

С оглед на това съдът приема за безспорно, че жалбоподателката в настоящото производство се явява собственик (съсобственик), съответно ползвател, и следователно данъчно задължено лице за декларираните имоти и като такъв същата е задължена за данък върху недвижимите имоти.

Съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 1 от ЗМДТ данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл. 10, ал. 1 към 1-ви януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1-ви март на същата година, а съгласно чл. 19, ал. 3 от ЗМДТ при промяна на данъчната оценка на

имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната.

Размерът на данъка върху НИ се определя по реда на чл. 22 ЗМДТ и чл. 15 от Наредбата за определяне на местни данъци и такси на Столичния общински съвет, и за процесните периоди от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. е 1,875 промила върху данъчната оценка на недвижимия имот.

Съгласно чл. 20, ал. 1 ЗМДТ и чл. 16 от Наредбата за определяне на местни данъци и такси на Столичния общински съвет от данъчната оценка на недвижимите имоти се определя от служител в общинската администрация съгласно Приложение № 2 на ЗМДТ в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

В случая е налице спор между страните относно размера на данъчните оценки на НИ, конкретно по отношение на включения във формулата за изчисляването ѝ коефициент за местоположение.

Съдът приема становището на ответника, че в АУЗД е допусната явна фактическа грешка, тъй като на едно място в обстоятелствената част на акта, касаеща описанието на един от недвижимите имоти на [улица] (т. 1 на стр. 2 от акта), е посочено, че се намира в район „О. купел“, докато всъщност се намира в район В. и по този въпрос няма спор между страните. Същевременно това не е оказало влияние при определяне на размера на данъчната оценка, съответно на дължимия данък.

Съгласно приетото по делото заключение на назначената експертиза имотите на [улица], кв. Б., попадат във втора ценова зона с коефициент за местоположение Км – 74.9, а имотите в ж.к. О. купел – земя на [улица] и апартамент № 58 в блок 23, попадат в четвърта ценова зона с коефициент за местоположение Км – 42.1. Заключение на вещото лице се възприема от съда. Същото съвпада с приетото от органите по приходите. Неоснователно е възражението на жалбоподателката, че имотите на [улица], кв. Б., попадат в четвърта зона, което е видно и от представената към заключението карта на зоните в [населено място] с оглед определяне на данъчната оценка на имотите.

Неоснователни са също така възраженията на жалбоподателката, че процесните имоти на бул. А. П. се намират на границата между втора и трета зона съгласно Приложение № 1 към Решение № 2 на СОС по Протокол № 44 от 08.06.1998 г. за определяне на зони на територията на Столична община съгласно Приложение № 2 от ЗМДТ и определяне на коефициент за местоположение. Изразът „на границата между две зони“, използван в горесцитираното решение на СОС, няма правотехнически смисъл и следва да се тълкува според общоприетото му значение – тоест имотите, които попадат в тази група, се намират точно на границата между две зони, пресичат я или части от тях се намират в една зона, а други части в съседна на нея. Настоящият случай не е такъв. Видно от извадка от карта на С. с обособени зони за целите на определяне на данъчни оценки, горните имоти попадат във втора зона, като дори не са близо до границата с трета зона. Границата между втора и трета зона минава по бул. Н. П. и бул. Ц. Б. III, а имотите се намират отвъд тези граници, във втора зона.

При съобразяване на представените по делото писмени доказателства, заключението на назначената експертиза и относимата към определяне на данъчната оценка на недвижимите имоти нормативна уредба настоящият съдебен състав намира следното:

По отношение на НИ – апартамент № 4 и гараж, находящи се на [улица], ет. 2, и апартамент № 5 на същия адрес, съдът намира, че заключението не е обосновано, тъй като, на първо място, не са видни изчисленията, които е извършил експертът, за да стигне до съответните стойности на коефициента за овехтяване. На следващо място, след извършени от съда изчисления съгласно формулата по чл. 10 от Приложение № 2 към ЗМДТ, се получава стойност, съвпадаща с установеното в оспорвания АУЗД, но различна от посочената от вещото лице. С оглед на това правилно е определена от административния орган данъчната оценка на имотите и съответно дължимия за тях данък при прилагане на установената в чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет ставка. Поради изложеното за тези два НИ съдът намира АУЗД за законосъобразен и в тази част жалбата срещу него е неоснователна.

По отношение на НИ – склад с РЗП 109.88 кв.м., находящ се на [улица], се установява, че същият е деклариран в подадената за него данъчна декларация като търговски обект, поради което съгласно чл. 6, ал. 1, т. 3 от Приложение № 2 към ЗМДТ коефициентът за местоположение по таблица № 3 се увеличава с 40 на сто. Следователно към коефициента за местоположение от 74.90 по т. 1 се добавят 40 % и се получава стойност от 104.86, която не е отчетена от вещото лице в извършените от него изчисления, но е взета предвид при постановяване на АУЗД. Поради изложеното в тази част съдът намира последния за обоснован и законосъобразен, следователно при определяне на дължимия данък се приема изчислената с акта данъчна оценка на имота. Същевременно правилно е приложена от органа визираната в нормативната уредба данъчна ставка.

Относно НИ – търговски обект с РЗП от 326.07 кв.м., находящ се на [улица], и НИ - склад с РЗП 15.75 кв.м., магазин с РЗП 27.3 кв.м. и гараж с РЗП 30.60 кв.м., декларирани общо с данъчна декларация, находящи се на същия адрес, както и за НИ – апартамент № 58, находящ се в [жк], [жилищен адрес] вещото лице е изчислило по-висока данъчна оценка и съответно размер на дължимия данък, следователно поради забраната за влошаване положението на жалбоподателя в тази част АУЗД също следва да бъде потвърден.

Горното се отнася и за декларирана земя с площ от 727 кв.м., ведно със склад с РЗП 4.92 кв.м., година на построяване 1999 г., постройка МЗ, находяща се на [улица], за които изчислената данъчна оценка за съответните идеални части, собственост на жалбоподателката, е по-ниска от установената в съдебното производство чрез назначената експертиза, съответно и определения с акта данък е по-нисък. Поради това в тази част АУЗД е законосъобразен и следва да бъде потвърден.

По отношение на НИ – земя с площ от 1 375 кв.м., находяща се на [улица], съдът не кредитира заключението на експертизата, като намира същото за необосновано и противоречащо на регламентирания в ЗМДТ ред за

определяне на данъчните оценки на НИ. Със заключението експертът е приложил спрямо площта на имота базисна стойност в размер на 0.8 лв. за кв.м., което е в противоречие с чл. 14, ал. 2, вр. с ал. 1 от Приложение № 2 към ЗМДТ, съгласно който данъчната базисна стойност за 1 кв.м незастроени места в строителните граници на населените места, определени с подробен градоустройствен план, е 125 на сто от базисната данъчна стойност по ал. 1, която е 0.8 лв. на кв.м. Следователно към процесния имот, който безспорно се намира в строителните граници на [населено място], базисната стойност е равна на 1.00 лв. на кв. м. С АУЗД е приложена правилно базисната стойност на имота в размер на 1.00 лв. за кв.м., определена съгласно посочените разпоредби, като въз основа на нея правилно е изчислена данъчната оценка на имота.

С оглед на горното данъчните оценки на процесните имоти и дължимия ДНИ по чл. 10 от ЗМДТ за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са, както следва:

1. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 4 – жилище с РЗП – 99.38 кв.м. и гараж с РЗП – 26.80 кв.м.:

За период от 01.01.2016 г. до 31.12.2016 г. ДО на имота за 1/1 ид. част е в размер на 158 540.40 лв., като за жилището е 133 124.50 лв. и за гаража – 25 415.90 лв. За период от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г. данъчната основа за 1/1 ид. част е 157 705.90 лв., като за жилището е 132 423.80 лв., а за гаража – 25 282.10 лв. За период от 01.01.2018 г. до 31.12.2018 г. ДО за 1/1 ид. част е в размер на 156 871.40 лв., като за жилището е 131 723.10 лв., а за гаража – 25 148.30 лв. За период от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. ДО за 1/1 ид. част е в размер на 144 442.20 лв., като за жилището е 119 427.60 лв., а за гаража – 25 014.60 лв. За период от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. ДО за 1/1 ид. част е в размер на 143 669.70 лв., като за жилището е 118 788.90 лв., а за гаража – 24 880.80 лв.

На основание чл. 19 от ЗМДТ за периода от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. съгласно чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет данъкът за имота е в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. Следователно при горните данъчни оценки на имота за съответния период за 2016 г. дължимият данък е 248.29 лв. за жилището и 47.65 лв. за гаража, като на основание чл. 25, ал. 1 и ал. 2 от ЗМДТ данъкът за основно жилище се намалява с 50 %, тоест 124.80 лв., общо данък НИ за жилището и гаража – 172.45 лв., за 2017 г. се установява данък в размер на 124.14 лв. за жилището и 47.40 лв. за гаража, общо 171.54 лв., за 2018 г. - данък в размер на 123.49 лв. за жилището и 47.15 лв. за гаража, общо 170.64 лв., за 2019 г. - данък в размер на 111.96 лв. за жилището и 46.90 лв. за гаража, общо 158.86 лв., за 2020 г. - данък в размер на 111.36 лв. за жилището и 46.65 лв. за гаража, общо 158.01 лв.

2. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 5 – жилище с РЗП – 94.40 кв.м.

На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. – 2020 г. се определя в размер на 1.875 на

хиляда върху данъчната оценка.

С оглед на това за 2016 г. при данъчна оценка на имота за 2016 г. за 1/2 ид. част в размер на 67 792.60 лв. ДНИ за този имот е 127.11 лв. За 2017 г. при данъчна оценка за 1/2 ид. част от 67 432.00 лв. данъкът върху недвижимите имоти е 126.44 лв. За 2018 г. при данъчна оценка за 1/2 идеални части в размер на 67 071.40 лв. данъкът е 125.76 лв. За 2019 г. при данъчната оценка за 1/2 идеални части в размер на 57 260.10 лв. ДНИ е 107.36 лв. За 2020 г. при данъчната оценка за 1/2 идеални части от 54 186.00 лв. данъкът е 101.60 лв.

3. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - земя с площ 727 кв.м. и склад с площ 4.92 кв.м.

За 2016 г. данъчна оценка на имота за 2016 г. по партида 7202Н34123 за 1/4 ид. част е 12 044.70 лв., като за склада е 1 154.20 и за земята – 10 890.45 лв. - 20.42 лв. На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка, общо ДНИ за склад и земя - 22.58 лв. За 2017 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част е 12 044.70 лв., като за склада е 1 148.10 лв. и за земята – 10 890.45 лв., следователно данъкът върху недвижимите имоти за 2017 г. за склад и земя е общо 22.57 лв. (2.15 лв. + 20.42 лв.). За 2018 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част за склада е 1 141.90 лв. и за земята – 10 890.45 лв., следователно данъкът за склад и земя общо е 22.56 лв. (2.14 лв. + 20.42 лв.). За 2019 г. данъчната оценка на имота за 1/4 ид. част е 1 135.80 лв. за склада и 10 890.45 лв. за земята. ДНИ за склад и земя е общо 22.55 лв. (2.14 лв. + 20.42 лв.). За 2020 г. данъчната оценка на имота за 2020 г. за 1/4 ид. част е 1 073.20 лв. за склада и 10 890.45 лв. за земята, следователно ДНИ за склад и земя общо е в размер на 22.43 лв. (2.01 лв. + 20.42 лв.).

4. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - склад с РЗП 109.88 кв.м.:

При данъчна оценка на имота за 2016 г. за 1/4 ид. части в размер на 36 087.90 лв. на основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка или общо ДНИ за склад - 67.66 лв. За 2017 г. данъчната оценка за 1/4 ид. част е 35 895.90 лв., а ДНИ е 67.30 лв. За 2018 г. при данъчна оценка за 1/4 ид. част от 35 704.00 лв. ДНИ е 66.95 лв. За 2019 г. при данъчна оценка за 1/4 ид. част от 35 512.00 лв. ДНИ е 66.59 лв. За 2020 г. при данъчна оценка за 1/4 и.д. част в размер на 33 6554.10 лв. ДНИ е в размер на 62.91 лв.

5. За имот находящ се на адрес: [населено място], [улица], търговски обект с РЗП 326.07 кв.м.:

При данъчна оценка на имота за 2016 г. за 1/4 ид. част в размер на 133 863.90 лв. на основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, съгласно които

данъкът върху недвижимите имоти за 2016 г. – 2020 г., се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка, ДНИ за търговски обект е в размер на 250.99 лв. За 2017 г. за 1/4 ид. част данъчната оценка е 133 151.90 лв., а данъкът е в размер на 249.66 лв. За 2018 г. за 1/4 ид. част данъчната оценка е 132 439.90 лв., а ДНИ е в размер на 248.32 лв. За 2019 г. данъчната оценка за 1/4 ид. част е 131 727.80 лв., а ДНИ е 246.99 лв. За 2020 г. данъчната оценка за 1/4 ид. част е 124 465.00 лв., а ДНИ е в размер на 233.37 лв.

6. За имот, находящ се в [населено място], [жк], [жилищен адрес] - жилище с РЗП - 65.20 кв.м и мазе - 3.29 кв.м:
На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти през 2016 г. – 2020 г. се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. Данъчната оценка на имота за 2016 г. по партида 7217Н29944 за 1/1 ид. част е 34 688.70 лв., а ДНИ - 65.04 лв. За 2017 г. данъчната оценка е 34 445.60 лв., а ДНИ - 64.59 лв. За 2018 г. данъчната оценка е 34 202.40 лв., а ДНИ - 64.13 лв. За 2019 г. данъчната оценка е 33 959.30 лв., а ДНИ - 63.67 лв. За 2020 г. данъчната оценка е 33 716.20 лв., а ДНИ - 63.22 лв.

7. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - земя с площ 1375 кв.м.:
На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка за периода 2016 г. – 2020 г. За 2016 г. по партида 7217Н34162 за 1/1 ид. част данъчната оценка е 57 887.50 лв., а ДНИ - 108.54 лв. За 2017 г. данъчната оценка е 57 887.50 лв., а ДНИ - 108.54 лв. За 2018 г. при данъчна оценка от 57 887.50 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка ДНИ е определен на 108.54 лв. За 2019 г. при данъчна оценка от 57 887.50 лв. и ставка в размер на 1.875 на хиляда е определен ДНИ в размер на 108.54 лв. За 2020 г. при данъчна оценка от 57 887.50 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка ДНИ е определен на 108.54 лв.

8. За имот, находящ се на адрес: [населено място], [улица] - търговски обект /магазин/ с РЗП - 27.30 кв.м., склад /други нежилищни/ с РЗП - 15.75 кв.м. и гараж с РЗП - 30.60 кв.м.:
На основание чл. 22 от ЗМДТ и чл. 15 от Наредба за определяне на размера на местните данъци на Столичен общински съвет, данъкът върху недвижимите имоти се определя в размер на 1.875 на хиляда върху данъчната оценка. За 2016 г. по партида 7202Н34119 за ¼ ид. част общата данъчна оценка е 22 081.05 лв., а ДНИ – 41.30 лв. За 2017 г. данъчната оценка е 21 963.58 лв., а ДНИ - 41.18 лв. За 2018 г. при данъчна оценка от 21 846.15 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка ДНИ е определен на 41.18 лв. За 2019 г. при данъчна оценка от 21 728.70 лв. и ставка в размер на

1.875 на хиляда е определен ДНИ в размер на 40.75 лв. За 2020 г. при данъчна оценка от 20 030.68 лв. и ставка от 1.875 на хиляда върху данъчната оценка данък НИ е определен на 38.49 лв.

На основание чл. 1, ал. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания върху дължимите данъци за процесния период от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. законосъобразно с оспорвания АУЗД е начислена законна лихва за просрочие.

Относно такса за битови отпадъци:

В случая с АУЗД са начислени такси за целия период от 01.01.2016 г. до 31.12.2020 г. за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, по обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения, по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно чл. 62 от ЗМДТ в приложимата за периода редакция (ДВ, бр. 153 от 1998 г.) таксата за битови отпадъци (ТБО) се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места, а съгласно редакцията след изм. с ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г. - таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по: събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Съгласно чл. 64 от ЗМДТ в приложимата редакция (ДВ, бр. 95 от 1 Декември 2009 г. и ДВ, бр.88 от 3 Ноември 2017 г.) таксата се заплаща от лицата по чл. 11 от ЗМДТ - собствениците и ползватели на облагаеми с данък недвижими имоти. По делото е безспорно, че в процесните периоди жалбоподателката З. Б. има качеството на собственик на седем от осемте имота и ползвател на един от тях – апартамент № 58 в [жк], [жилищен адрес] следователно е задължено лице по отношение на таксите за битови отпадъци.

Съгласно чл. 66, ал. 1 от ЗМДТ в относимата редакция за периода от 2016 г. до 31.12.2019 г. (ДВ, бр. 119 от 2002 г., в сила от 01.01.2004 г.) таксата се определя в годишен размер за всяко населено място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план-сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи за:

1. осигуряване на съдове за съхраняване на битовите отпадъци - контейнери, кофи и други;
2. (изм. и доп. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) събиране, включително разделно, на битовите отпадъци и транспортирането им до депата или други инсталации и съоръжения за третирането им;
3. (изм. - ДВ, бр. 109 от 2001 г., в сила от 01.01.2002 г., изм. - ДВ, бр. 98 от 2010 г., в сила от 01.01.2011 г., изм. - ДВ, бр. 53 от 2012 г., в сила от 13.07.2012 г.) проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци или други инсталации или съоръжения за обезвреждане, рециклиране и оползотворяване на битови отпадъци, включително отчисленията по чл. 60 и 64 от Закона за управление на отпадъците;

4. почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места, предназначени за обществено ползване.

Съгласно редакцията след изм. с ДВ, бр. 88 от 2017 г., в сила от 01.01.2020 г. дейностите по предоставяне на услугите по чл. 62 включват:

1. събиране на битовите отпадъци и транспортирането им до инсталации и съоръжения за третирането им, както и осигуряване на съдове за събиране на битовите отпадъци, с изключение на разделното събиране, предварителното съхраняване и транспортирането на битовите отпадъци, попадащи в управлението на масово разпространени отпадъци по Закона за управление на отпадъците - за услугата по чл. 62, т. 1;

2. третиране на битови отпадъци, необхванати в управлението на масово разпространените отпадъци, както и проучване, проектиране, изграждане, поддържане, експлоатация, закриване и мониторинг на депата за битови отпадъци и/или други инсталации или съоръжения за оползотворяване и/или обезвреждане на битови отпадъци - за услугата по чл. 62, т. 2;

3. поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване - за услугата по чл. 62, т. 3.

С оглед горесцитираната нормативна уредба дейностите, за които се дължи ТБО са събиране и транспортиране на битови отпадъци; обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. За всяка от тях размерът на таксата се определя по реда на чл. 66, ал. 2 - 13 за всяка услуга поотделно с решение на общинския съвет – за С. това е Столичен общински съвет (СОС), въз основа на одобрена план-сметка. По делото са приобщени решения на СОС, с които се одобрява план-сметка за извършването на тези услуги и районите на предоставянето им за всяка година.

Съгласно Решение № 62 от 17.12.2015 г. Столичният общински съвет е приел и одобрил план-сметка за 2016 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (т. I) и е определил размер на такса за битови отпадъци за 2016 г. по Наредба за определяне и администриране на местни данъци и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г. (т. II. 4) в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка за жилищни и нежилищни имоти на граждани, като 0.59 ‰ са за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 0.42 ‰ – за обезвреждане в депа или други съоръжения, 0.59 ‰ – за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

За 2017 г. е прието Решение № 816 от 22.12.2016 г., с което Столичният общински съвет е приел и одобрил план-сметка за 2017 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (т. I) и е определил размер на такса за битови отпадъци за 2017 г. по Наредба за определяне и администриране на местни данъци и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол №

93 от 23.11.2006 г. (т. II. 4) в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка за жилищни и нежилищни имоти на граждани, като 0.59 ‰ са за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 0.37 ‰ – за обезвреждане в депа или други съоръжения, 0.64 ‰ – за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

С Решение № 793 от 21.12.2017 г. Столичният общински съвет е приел и одобрил план-сметка за 2018 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (т. I) и е определил размер на такса за битови отпадъци за 2018 г. по Наредба за определяне и администриране на местни данъци и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г. (т. II. 4) в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка за жилищни и нежилищни имоти на граждани, като 0.57 ‰ са за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 0.38 ‰ – за обезвреждане в депа или други съоръжения, 0.65 ‰ – за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

С Решение № 857 от 20.12.2018 г. Столичният общински съвет е приел и одобрил план-сметка за 2019 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (т. I) и е определил размер на такса за битови отпадъци за 2019 г. по Наредба за определяне и администриране на местни данъци и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г. (т. II. 4) в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка за жилищни и нежилищни имоти на граждани, като 0.57 ‰ са за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 0.38 ‰ – за обезвреждане в депа или други съоръжения, 0.65 ‰ – за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

С Решение № 52 от 30.12.2019 г. Столичният общински съвет е приел и одобрил план-сметка за 2020 г. за дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битовите отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване (т. I) и е определил размер на такса за битови отпадъци за 2020 г. по Наредба за определяне и администриране на местни данъци и цени на услуги, предоставяни от Столична община, приета с Решение № 894 по Протокол № 93 от 23.11.2006 г. (т. II. 4) в размер на 1.6 ‰ върху данъчната оценка за жилищни и нежилищни имоти на граждани, като 0.51 ‰ са за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, 0.44 ‰ – за обезвреждане в депа или други съоръжения, 0.65 ‰ – за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване.

Съгласно чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ видът на предлаганите услуги по чл. 62 на територията на общината, както и честотата на събиране и транспортиране на битовите отпадъци се определят със заповед на кмета на общината и се обявяват публично до 31 октомври на предходната година.

Със Заповеди № СО15-РД-09-1295/29.10.2015 г., № СОА16-РД09-1337/31.10.2016 г., № СОА17-РД09-954/30.10.2017 г., №

СОА18-РД09-1202/30.10.2018 г. и № СОА19-РД09-1495/31.10.2019 г. на кмета на Столична община на основание чл. 53, ал. 2 от ЗМДТ съответно за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са определени границите на територията на район В., в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване, като съгласно т. 1.4 относно кв. Б., в тях попада ул. А. П. (к.л. 565). В т. 4 от заповедите е посочено, че в районите по т. 1 се извършват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, по обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, като съгласно т. 5 честотата на сметоизвозване е съобразно утвърдени от кмета на СО оперативни планове. Такива не са представени.

По делото е представено писмо до началника на отдел ОП „В. и О. купел“ – [населено място] от заместник-кмета на район В., съгласно което бул. А. П. се мете, мие, почиства, обслужва, опесъчва и снепочиства съобразно утвърден график за зимно и лятно почистване. Такъв не се намира между кориците на делото.

Относно границите на територията на район О. купел, в които се извършват услуги по сметосъбиране и сметоизвозване са издадени заповеди на кмета на Столична община с № СОА19-РД09-1487/31.10.2019 г., № СОА18-РД09-1207/30.10.2018 г., № СОА17-РД09-955/30.10.2017 г., № СОА16-РД09-1334/31.10.2016 г., № СО15-РД09-1320/30.10.2015 г. В т. 4 от заповедите е посочено, че в районите по т. 1 се извършват услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, по обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения и по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване, като съгласно т. 5 честотата на сметоизвозване е съобразно утвърдени от кмета на СО оперативни планове. Такива не са представени по делото.

На следващо място, не е посочен точен адрес на процесния недвижим имот, индивидуализиран с улица, на която се намира, описан в оспорвания административен акт като – жилище на адрес: [жк], вх. В, ет. 2, ап. 58, което затруднява преценката дали същият попада в границите за извършване на услуги по сметосъбиране и сметоизвозване, очертани с конкретни улици в района. Въпреки това съгласно достъпна в интернет карта на [населено място] се установява, че имотът се намира в карето между бул. Президент Л. и ул. Б. Б., която е включена в районите, в които се извършват услугите, а освен това в горепосочените заповеди на кмета на СО изрично е записано, че се обслужват „включително и всички жилищни блокове“, поради което се приема за установено, че е изпълнено изискването на чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ кметът да издаде заповед със съответното съдържание относно районите на предоставяне на процесните услуги. Липсват определяне обаче на графика и честотата на извършването им предвид липсата на представени доказателства в този смисъл.

Както се сочи в жалбата до съда, поради възмездния характер на таксите за битови отпадъци дължимостта им е обусловена от реалното предоставяне на услугите и не е достатъчно да бъде издадена заповед на кмета, съответно прието решение на общинския съвет, за да се приемат за престирани те от страна на общината. В тази връзка следва да се посочи, че ответникът по

делото носи доказателствената тежест да докаже чрез пълно и главно доказване, че в районите, където се намират процесните имоти, са извършвани услугите, за които се претендира такса за битови отпадъци. Горното се извлича от тълкуването на чл. 62 от ЗМДТ, съгласно която разпоредба таксата за битови отпадъци се заплаща за извършваните от общината услуги по събиране и извозване на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината.

Поради горното, за да е дължима таксата за битови отпадъци за услугите по чл. 62 от ЗМДТ, освен наличието на правна връзка между недвижимите имоти и правния субект по смисъла на чл. 11 от ЗМДТ е необходимо, на първо място, да е налице заповед по чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, в която да са посочени районите и видът на услугите по чл. 62 от ЗМДТ, които се предоставят (каквато по делото е налична за всяка от процесните години); следва да се установи, че декларираните имоти, за които ТБО е начислена, попадат в териториалния обхват на определените със заповедите райони - обстоятелство, което също е налице съгласно гореизложените мотиви; и на последно място - по аргумент от чл. 71 от ЗМДТ следва да се установи, че услугите по събиране и транспортиране на битови отпадъци, както и поддържане чистотата на териториите за обществено ползване са реално извършвани от общината, и от друга страна - че тя разполага с депо или друго съоръжение за обезвреждане на битовите отпадъци.

Горното се извлича от разпоредбата на чл. 71, т. 1 - 3 ЗМДТ (ред. ДВ. бр.101 от 22 Ноември 2013 г.), в която изрично е предвидено, че не се събира такса за: 1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота; 2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината; 3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Съгласно редакцията на същата разпоредба след изм. - ДВ, бр. 88 от 2017 г. – не се събира такса: 1. за услугата по чл. 62, т. 1 (по сметосъбиране и сметоизвозване) и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, за имоти, които попадат в райони, в които тези услуги не се предоставят от общината; 2. за услугата по чл. 62, т. 1 и дейността по третиране на битовите отпадъци - част от услугата по чл. 66, ал. 1, т. 2, когато имотът е незастроен или не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец и ред, определени с наредбата по чл. 9, от задълженото лице до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота; 3. за услугата по чл. 62, т. 1, когато задължените лица са сключили договор за обслужване с лица, получили регистрационен документ по Закона за управление на отпадъците за събиране и транспортиране на битовите отпадъци до съответните

съоръжения и инсталации, и са декларирали по ред, определен с наредбата по чл. 9, това обстоятелство до 31 октомври на предходната година в общината по местонахождението на имота.

Разпоредбата на чл. 71 от ЗМДТ е изменена с ДВ, бр. 88 от 2017 г., бр. 88 от 3.11.2017 г. Новата редакция на чл. 71 от ЗМДТ е приета с § 9 от ЗИД на ЗМДТ (обн., ДВ, бр. 88 от 3.11.2017 г.). В § 21 от ПЗР на същия ЗИД на ЗМДТ първоначално е било предвидено, че законът влиза в сила от 1 януари 2020 г., с изключение на § 5 относно чл. 66, ал. 3, т. 1, § 15, 16, 17 и 20, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в „Държавен вестник“. Впоследствие с § 39, т. 23, б. „г“ от ЗИД на ЗКПО (обн. ДВ, бр. 98 от 27.11.2018 г., в сила от 1.01.2019 г.), § 21 от ПЗР на ЗИДЗМДТ (обн., ДВ, бр. 88 от 3.11.2017 г.) е изменен като думите „1 януари 2020 г.“ са заменени с „1 януари 2022 г.“. Изменената редакция на чл. 71 от ЗМДТ влиза в сила от 01.01.2022 г. и към процесния момент – 01.01.2016 г. – 31.12.2020 г., към който следва да се преценява съответствието с материалния закон тя не е действащо право. Поради това така изменената редакция не следва да бъде съобразявана при извършването на преценката за съответствието с материалния закон на установените с акта задължения за ТБО.

До влизане в сила на измененията в чл. 71 от ЗМДТ в сила на 01.01.2022 г., разпоредбата на чл. 71, т. 1 от същия закон продължава да е в следния вид:

„Не се събира такса за:

1. сметосъбиране и сметоизвозване, когато услугата не се предоставя от общината или ако имотът не се ползва през цялата година и е подадена декларация по образец от собственика или ползвателя до края на предходната година в общината по местонахождението на имота“;
2. поддържане чистотата на териториите за обществено ползване - когато услугата не се предоставя от общината;
3. обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива.

Услугата по сметосъбиране и сметоизвозване се предоставя от общината на конкретен правен субект. Доказателствената тежест е на органа и за да докаже този елемент от фактическия състав по посочения компонент, следва да представи като доказателства по делото: заповед на кмета на общината, издадена на основание чл. 63, ал. 2 ЗМДТ; договор с дружеството - изпълнител за извършване на услугата по периоди; график, схеми и райони, в които се предоставя услугата съгласно заповедта на кмета; протоколите за текущ контрол по изпълнение на услугата; решение на Общинския съвет съгласно чл. 66, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси за определяне на годишния размер на таксата, пътни листа на обслужващите машини и др.

В случая се доказва от ответника, че са представени заповеди на кмета на СО, с които са определени районите на извършване на услугата, както и решения на СОС за приемане на план-сметка и определяне на размера на таксата за процесните периоди.

Представени са фактура № 10...02516/02.09.2016 г. за извършени услуги по битово сметоизвозване и лятно улично почистване в район О. купел за месец август 2016 г. съгласно договор № РД-55-180/12.04.2010 г. с доставчик ЗМБГ

АД, ведно с акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец август и обобщен констативен протокол. Относно извършена услуга по сметоизвозване и лятно улично почистване в район О. купел през м. септември 2017 г., м. февруари 2018 г. и м. май 2019 г. са представени фактури № 0...010/04.10.2017 г., № 0...027/06.03.2018 г. и № 0...0107/04.06.2019 г. с доставчик С. Юг ДЗЗД, ведно с акт за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи, обобщен констативен протокол за месеца и ежедневен констативен протокол за отделни дни от съответния месец.

За извършени дейности по сметоизвозване и улично почистване (лятно и зимно) в район В. през м. юли 2017 г. и м. декември 2018 г. са представени фактура № 0...05/04.08.2017 г. и фактура № 0...076/07.01.2019 г., издадени от С. Юг ДЗЗД, акт за установяване на извършени, подлежащи на заплащане видове работи, обобщен констативен протокол и ежедневни констативни протоколи за отделни дни от месеца.

Съгласно фактура № 10...02630/05.12.2016 г., издадена от ЗМБГ АД, акт за установяване на извършени и подлежащи на заплащане видове работи и обобщен констативен протокол са извършени услуги по битово сметоизвозване, лятно и зимно улично почистване в район В. през м. ноември 2016 г. Представени са ежедневни констативни протоколи за отделни дни от месеца.

Представени са по делото като приложение ежедневни констативни протоколи за установяване на количествата на изпълнените и неизпълнените видове дейности за отделни дни от м. август 2016 г., м. ноември 2016 г., м. юли 2017 г., м. септември 2017 г., февруари 2018 г., м. август 2018 г., м. декември 2018 г., май 2019 г. и м. май 2020 г.

Горните доказателства обаче не са достатъчно за възникване в тежест на жалбоподателката на задължението за заплащане на услугата. За това е следвало да бъдат представени категорични доказателства, че за спорните периоди такава услуга е предоставяна в района, в който се намират процесните имоти, и то за целия процесен период, а не за отделни месеци или дни.

Освен това не са представени доказателства за транспортните средства, които са използвани, за лицата, които са извършили съответните дейности, липсват графици, в които е определен маршрутът за всяка дата и честотата на сметосъбиране и сметоизвозване, работниците, които са включени в тях за съответните дни, пътни листа с индивидуализирани в тях превозни средства, маршрут, включително разстояние и времетраене, начална и крайна точка.

Представените протоколи и актове за извършени дейности съдържат обща информация относно количеството събрани и извозени отпадъци, но не се установява местоположението на съдовете, от които са събрани, с оглед доказване на факта, че услугата е извършена конкретно в полза на жалбоподателката. Тази услуга, за разлика от услугата по обезвреждане на БО в депо, следва да се обвърже с конкретен имот чрез съвпадение на местоположението му и графициите/маршрутите за сметосъбиране и сметоизвозване. Отделно от това, представени са доказателства за реално изпълнение и контрол от страна на общински инспектор едва за отделни дни в

няколко месеца от всяка година, което не доказва пълното предоставяне на услугата, за което се изисква да е извършено през цялата година и то в съответствие с приетия график и честота (за което също липсват данни по делото). Представените документи, касаещи заплащането от бюджета на СО на услугата (фактури, хронологични оборотни ведомости) доказват единствено наличието на договор с изпълнител и факта на плащане, но нямат директна доказателствена стойност на релевантното за възникване на задълженията обстоятелство – а именно реалното изпълнение на услугата по сметосъбиране и сметоизвозване по отношение на процесните НИ.

Относно услугата „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване“ приложимата нормативна уредба и трайната съдебна практика по разпоредбата на чл. 71, т. 3 в ред. преди изм. с ДВ бр.88 от 3 Ноември 2017 г. мотивират еднозначния извод, че ТБО за нея се дължи, доколкото се предоставя от общината, и има за цел да гарантира приети от държавата и обществото стандарти на поддържане на териториите за обществено ползване, необходими за съвместното съжителство в рамките на съответната територия. Тя включва поддържане на чистотата на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии от населените места и селищните образувания в общината, предназначени за обществено ползване (по аргумент от чл. 66, ал. 1, т. 4 от ЗМДТ). Таксата се дължи за извършени дейности на териториите за обществено ползване в населеното място, а не конкретно на територията на имота или в непосредствена близост до него. Отново, за да е дължима таксата, е необходимо също така общината фактически да е предоставяла услугата - чл. 71, т. 2 ЗМДТ, а това релевантно обстоятелство не е установено по делото.

На първо място, не е определена със заповедите на кмета на СО честотата и графика на почистване, не е представен маршрутен график на почистващата техника за механизирано почистване, както и пътни листи със съответните отбелязвания в тях относно маршрут, време на извършено почистване, водач и превозно средство, включително липсват по делото каквито и да са данни относно използваната техника като вид, марка и други индивидуализиращи белези. Не са представени доказателства за кадрова обезпеченост и график на работа на работниците, изпълняващи функциите по ръчно почистване и тези, които са управлявали машините за механизирано почистване (миеца и снегопочистваща техника). Същевременно представените протоколи за извършени дейности по почистване на улици и територии за обществено ползване се отнасят до отделни месеци от съответната година, като не покриват дори половината от нея, в тях липсва посочване на горните данни – относно ползвана техника, водач, време на пречистване на услугата. Не е възможно да се установи територията, индивидуализирана с конкретни улици, в която е извършвана услугата, както и нейната честота. От друга страна, представените хронологични оборотни ведомости на Столична община за начислени и изплатени възнаграждения от бюджета на общината, за периоди 01.01.2018 г. – 31.12.2018 г., 01.01.2019 г. – 31.12.2019 г. и 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. за услугата поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване сами по себе си не доказват реалното извършване на услугите, за които са начислени на жалбоподателката ТБО, дори и при

наличието на сключени договори с изпълнители и издадени от тях фактури, каквито са налични в настоящото дело. Заплащането на услугата не е равнозначно на изпълнение при липсата на доказателства в този смисъл. Както се посочи по-горе, тежестта на докаже релевантния факт на реалното изпълнение на услугата е за ответника, който в случая не се е справил с тази задача.

Относно услугата обезвреждане на битови отпадъци и поддържане на депа или на други съоръжения за обезвреждане, разпоредбата на чл. 71, т. 3 ЗМДТ предвижда, че не се събира такса за обезвреждане на битовите отпадъци и поддържане на депа за битови отпадъци и други съоръжения за обезвреждане на битови отпадъци - когато няма такива. Следователно нормата не обвързва дължимостта на таксата с фактическото генериране на отпадъци, а с предоставянето на услугата по третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации. С оглед на това, законодателят е приравнил правните последици на фактическо ползване на услугата обезвреждане на битови отпадъци на факта на ползване на депо за обезвреждане от общината. Тази услуга е необходима както по отношение на битовите отпадъци, получени от сметосъбирането и сметоизвозването, така и за битовите отпадъци, получени от поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, така и за осигуряване на общото задължение на общината по обезвреждане на битовите отпадъци. Предпоставките за дължимост на таксата за тази услуга са: правният субект да има качеството на лице по чл. 64, ал. 1 ЗМДТ; общинският съвет да е определил размера на таксата за услугата; общината да ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци или друго съоръжение за тяхното обезвреждане. Това следва от изричната разпоредба на чл. 63, ал. 1 ЗМДТ (ред. ДВ. бр.105 от 19 Декември 2014 г.), съгласно която таксата за услугата обезвреждане на битови отпадъци е дължима и когато имотът попада извън районите, в които общината е организираща събиране и извозване на битови отпадъци, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Дължимостта на тази такса обаче, за разлика от другите две услуги, законодателят не е обвързал с доказването на фактическото предоставяне на услугата, а е приел, че услугата се предоставя винаги, когато общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци. Член 71, т. 3 ЗМДТ изрично сочи, че таксата не се дължи единствено, когато общината няма депо или друго съоръжение.

Безспорно като собственик на процесните недвижими имоти З. Б. отговаря на първото условие. Изпълнено е и условието за приети решения на СОС и издадени заповеди на кмета на общината съгласно гореизложените мотиви.

Относно наличието на депо, което ползва Столична община за обезвреждане на БО, по делото са представени договор № РД-55-435/08.08.2012 г. от 08.08.2012 г., сключен между Столична община като възложител и Чистота Искър ЕООД като изпълнител, с който е възложено на изпълнителя извършването на следните комунални услуги – експлоатация, поддръжка, мониторинг, рекултивация и следексплоатационни грижи на депо за неопасни отпадъци „С.“, обезвреждане на битови отпадъци и оползотворяване на фракции, със срок от 48 месеца, считано от 01.05.2012 г., който е удължен със споразумение от 2016 г. (без дата) с тридесет месеца, считано от 01.05.2016

г., както и договор № СОА19-ДГ55-463/04.07.2019 г., с който Столична община възлага на Чистота Искър ЕАД да изпълни срещу възнаграждение дейности по „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище – [населено място], чрез обезвреждане и оползотворяване“.

Установява се, че в процесния период са издавани фактури към Столична община от Чистота – Искър ЕАД с предмет „обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на битови отпадъци на депо Д. Б. съгласно месечен отчет, с приложения към тях месечни актове и обобщени справки за количествата битови отпадъци, приети на инсталация (депо) – Д. Б. за отделни месеци от периода 2016 г. – 2020 г. за обезвреждане чрез депониране и оползотворяване на битови отпадъци (м. 01, 02, 03, 06, 07, 08. 2016 г.; м. 01, 03, 06, 07. 2017 г.; м. 01, 04, 06, 07, 11. 2018 г.; м. 03, 05, 07, 10. 2019 г.; м. 01, 03, 06, 11, 12. 2020 г.), в които е посочено количеството на обработени битови отпадъци и извършилите услуги подизпълнители (Евро И. ЕООД, У. БГ и Екобулсорт ЕАД), сметка и протокол за изплащане на извършени дейности по мониторинг и поддържане на депо Д. Б. за м. 03 и м. 07. 2016 г., сметка за изплащане и протоколи за извършени през м. 01. и м. 02. 2016 г. дейности по следексплоатационно поддържане на депо за битови отпадъци – кв. С. с изпълнител Чистота Искър ЕООД.

Представени са фактури (фактура № 5279/11.01.2016 г., фактура № 5349/05.02.2016 г., фактура № 5429/14.03.2016 г. и фактура № 5433/14.03.2016 г.), издадени на Столична община от ДЗЗД Обединение Екосорт с предмет „сепариране на ТБО“, ведно с Акт № 04/07.01.2016 г., Акт № 05/04.02.2016 г. за разплащане на дейности, с Акт № 06/09.03.2016 г. за разплащане със Столична община по договор № СО15-РД-55-448/23.07.2015 г. с Екосорт ЕАД и Акт № 06/09.03.2016 г. по договор № СО15-РД-55-445/22.07.2015 г. с Екосорт ЕАД за извършени услуги по предварително третиране на смесени битови отпадъци на Столична община, включващи сепариране/сортиране, рециклиране, транспортиране, оползотворяване (термично или чрез други методи) и предаване за обезвреждане на отпадъци, генерирани на Столична община.

Фактурите са за услуги, предоставени в рамките на месец, като са налични такива за почти всички месеци от конкретната година и са придружени от месечен акт, в който са посочени количествата обработени отпадъци, или сметка за изплащане на изпълнени дейности по количествена сметка по протокол, ведно със съответния протокол. Приложени са платежни нареждания, които са нечетливи и не се установяват страните по превода, основанието и стойността му. Въпреки това са представени достатъчно доказателства (договори, фактури, протоколи), от които може да бъде направен категоричен извод, че територията на Столична Община се обслужва от изградено и функциониращо депо за битови отпадъци, в които същите се обезвреждат.

При така установената законова регламентация, при доказаност по делото на фактите, че жалбоподателката е правен субект по смисъла на чл. 64 ЗМДТ и че общината ползва депо за обезвреждане на битови отпадъци, следва извод за дължимост на таксата за обезвреждане на БО. Следователно в случая ТБО в компонентата за обезвреждане на БО е дължима за процесните периоди от

01.01.2016 г. до 31.12.2020 г.

Предвид всичко гореизложено настоящият съдебен състав намира, че оспорваният АУЗД следва да бъде отменен в частта относно установени задължения за ТБО по отношение на услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване. Следователно същият следва да бъде отменен в следните размери на установени задължения:

По т. 1 от акта:

- за 2016 г. – 93.54 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 93.54 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 187.08 лв.
- за 2017 г. – 93.05 лв. + 100.93 лв., общо 193.98 лв.
- за 2018 г. – 89.42 лв. + 101.97 лв., общо 191.39 лв.
- за 2019 г. – 82.33 лв. + 93.89 лв., общо 176.22 лв.
- за 2020 г. – 73.27 лв. + 93.39 лв., общо 166.66 лв.

По т. 2 от акта:

- за 2016 г. – 40.00 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 40.00 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 80.00 лв.
- за 2017 г. – 39.80 лв. + 43.16 лв., общо 82.96 лв.
- за 2018 г. – 38.23 лв. + 43.60 лв., общо 81.83 лв.
- за 2019 г. – 32.64 лв. + 37.22 лв., общо 69.86 лв.
- за 2020 г. – 27.63 лв. + 35.22 лв., общо 62.85 лв.

По т. 3 от акта:

- за 2016 г. – 6.99 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 6.50 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 13.49 лв.
- за 2017 г. – 7.22 лв. + 6.86 лв., общо 14.08 лв.
- за 2018 г. – 7.22 лв. + 6.98 лв., общо 14.20 лв.
- за 2019 г. – 7.10 лв. + 7.10 лв., общо 14.20 лв.
- за 2020 г. – 7.06 лв. + 7.06 лв., общо 14.12 лв.

По т. 4 от акта:

- за 2016 г. – 20.93 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 19.49 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 40.42 лв.
- за 2017 г. – 21.54 лв. + 20.46 лв., общо 42.00 лв.
- за 2018 г. – 21.42 лв. + 20.71 лв., общо 42.13 лв.
- за 2019 г. – 20.95 лв. + 20.95 лв., общо 41.90 лв.
- за 2020 г. – 19.80 лв. + 19.80 лв., общо 39.60 лв.

По т. 5 от акта:

- за 2016 г. – 77.64 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 72.29 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 149.93 лв.
- за 2017 г. – 79.89 лв. + 75.90 лв., общо 155.79 лв.
- за 2018 г. – 79.47 лв. + 76.82 лв., общо 156.29 лв.
- за 2019 г. – 77.72 лв. + 77.72 лв., общо 155.44 лв.
- за 2020 г. – 73.43 лв. + 73.43 лв., общо 146.86 лв.

По т. 6 от акта:

- за 2016 г. – 20.12 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 18.73 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 38.85 лв.
- за 2017 г. – 20.67 лв. + 19.63 лв., общо 40.30 лв.
- за 2018 г. – 20.52 лв. + 19.84 лв., общо 40.36 лв.
- за 2019 г. – 20.04 лв. + 20.04 лв., общо 40.08 лв.
- за 2020 г. – 19.89 лв. + 19.89 лв., общо 39.78 лв.

По т. 7 от акта:

- за 2016 г. – 33.57 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 31.26 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 64.83 лв.
- за 2017 г. – 34.73 лв. + 33.00 лв., общо 67.73 лв.
- за 2018 г. – 34.73 лв. + 33.57 лв., общо 68.30 лв.
- за 2019 г. – 34.15 лв. + 34.15 лв., общо 68.30 лв.
- за 2020 г. – 34.15 лв. + 34.15 лв., общо 68.30 лв.

По т. 8 от акта:

- за 2016 г. – 12.81 лв. за сметосъбиране и сметоизвозване + 11.92 лв. за поддържане чистота на териториите за обществено ползване, общо 24.73 лв.
- за 2017 г. – 13.18 лв. + 12.52 лв., общо 25.70 лв.
- за 2018 г. – 13.11 лв. + 12.67 лв., общо 25.78 лв.
- за 2019 г. – 12.82 лв. + 12.82 лв., общо 25.64 лв.
- за 2020 г. – 11.82 лв. + 11.82 лв., общо 23.64 лв.

Общо незаконосъобразно начислени задължения за ТБО с оспорвания акт – за услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, както и поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване – 2 994.60 лв., ведно с лихви в размер на 824.09 лв.

В тази част актът като незаконосъобразен, издаден в противоречие с материалния закон, следва да бъде отменен.

В останалата част жалбата срещу акта за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК следва да бъде отхвърлена като неоснователна. В тези свои части актът е законосъобразен – издаден е от компетентен орган при спазване на законоустановената форма и процесуалните правила, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона.

При този изход на делото на основание чл. 161, ал. 1, изр. първо от ДОПК на 3. Б. се следват направените по делото разноси, пропорционално на уважената част от жалбата. При материален интерес от 10 461.85 лв. и уважена част от 3818.69 лв. (главница и лихви) следва да се присъдят разноси в размер на 186.20 лв. от общо 510 лв., от които 10 лв. за държавна такса и 500 лв. за възнаграждение за вещо лице.

На основание чл. 161, ал. 1, изр. второ на ответната страна следва да бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 964.22 лв. по чл. 7, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на З. Р. Б., ЕГН [ЕГН], Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-13-/10/11.05.2021 г., издаден от Р. Ф. Р., на длъжност старши инспектор в Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – В. и О. купел“, потвърден с Решение № СФД21-РД28-175/22.06.2021 г., издадено от М. Г. М. – директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, **В ЧАСТТА** на установени задължения за такса за битови отпадъци относно услугата по събиране и транспортиране на битови отпадъци (сметосъбиране и сметоизвозване) по чл. 62, т. 1 от ЗМДТ за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., както и за услугата по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината по чл. 62, т. 3 от ЗМДТ за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., в общ размер от 2 994.60 лв., ведно с лихви в размер на 824.09 лв.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район „В.“, [улица], ет. 2, ап. 4, срещу Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК № ДВТ21-ГР94-13-/10/11.05.2021 г., издаден от Р. Ф. Р., на длъжност старши инспектор в Столична община, дирекция „Общински приходи“, отдел „ОП – В. и О. купел“, потвърден с Решение № СФД21-РД28-175/22.06.2021 г., издадено от М. Г. М. – директор на дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, **В ОСТАНАЛАТА ЧАСТ.**

ОСЪЖДА Столична община да заплати на З. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район В., [улица], ет. 2, ап. 4, сумата от 186.20 лева (сто осемдесет и шест лева и двадесет стотинки), представляваща направени по делото разноски, съобразно уважената част от жалбата.

ОСЪЖДА З. Р. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], район В., [улица], ет. 2, ап. 4, да заплати на Столична община сумата от 964.22 лева (деветстотин шестдесет и четири лева и двадесет и две стотинки) за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: